

Tribuna

V Beograd!

Zoeva študent ob V. kongresu Ljudske Mladine Jugoslavije

Mladina Jugoslavije bo prihodnje dni zabeležila v svojem razvoju pomemben dogodek. Od 6. do 9. marca se bo vrtil v Beogradu V. kongres Ljudske mladine Jugoslavije, ki je že nad deset let združena v enotni politični organizaciji. Zato je razumljivo, da je tudi Zoeva študent kot njen sestavni del neposredno zainteresirana na tem kongresu, saj je zrasla iz Ljudske mladine in je njen cilj kljub drugačnim metodam in vsebini dela enak cilju LM, ki združuje delavsko, kmečko in srednješkolsko mladino.

Naš skupni namen je izoblikovati ideološko enotnost mladine, ki naj temelji na zdravi socialistični morali. Družina, kola, tovarna ali društvo, kjer mladina živi in dela ter se razvija, ji morajo dati osnovne možnosti, da si mladi rod izoblikuje pravičen pogled na svet. Družbena aktivnost, v katero mladino vključuje njena organizacija pa mora te politično-vojske ideološke probleme razvijati in utrjevati v petih oblikah dejavnosti. Pogoj za to delo niso lahki in enostavni, da bi zagotovili uspešen razvoj organizacije z oblikami in preživetju organizacijsko strukturo, ki je temeljna na dosedanjem statusu. ZATO BO BREZ DVOH ENO IZMED ZELO POMEMBNIH VPRAŠANJ, KI BO OBRAVNAVANO NA KONGRESU: OBLIKE IN VSEBINA DELA LM, KI NAJ ODGOVARJAJO STVARNEMU DRUŽBENEMU RAZVOJU.

Praksa je pokazala, da so sedanji aktivni na šolah, v podjetjih in na vasi precej neizolirani. Delavska mladina je ločena od srednješkolske, vsaka pa od delavske. Kljub temu pa se delavska, šolska pa tudi kmečka mladina dostikrat združuje v različnih športnih in telesno-vojskih in prosvetnih društvih ob lastnem zanimanju, mimo togih oblik aktivnosti. Poleg tega sta tu še politična zveza in organizacija Tabornikov, ki imata namen vključevati predvsem mladino. Imata sicer svoje specifične naloge, vendar z Ljudsko mladino edini skupni cilj, vzgajati dobre patriote, ki bodo znali ceniti svojo domovino in premagovati težave ter bodo razumeli napore delovnega ljudstva v borbi.

(Nadaljevanje na 2. strani)

»Mladina« tiskarno

Zahtevamo, da nas zakon bolj upošteva!

ZŠJ mora dobiti pravico neposredne pritožbe na sklepe univerzitetnih organov. Seje univerzitetnih organov morajo biti javne. Ljudski poslanci z Univerze naj podpro naše predloge

To zahtevo utemeljujemo s sledečim: z javnimi sejami organov Univerz in fakultet bi bila dana možnost vpogleda v delo Univerze ter možnost, da se za delo teh znanstvenih ustanov zanimajo tudi drugi državljani. Poleg tega bi bila dana možnost vpogleda tudi proizvajalcem, ki s svojim delom direktno omogočajo delo Univerz. Javnost se je tudi v popolni skladnosti s stanjem socialističnega razvoja v naši državi, saj so tudi seje organov ljudske oblasti javne. To bi poglobilo plodno sodelovanje med študentskimi organizacijami in predavatelji sploh. Predlog javnosti tudi ne krši pravice organov, da suvereno odločajo o vprašanjih, za reševanje katerih so pristojni. Pravilnih, s socialističnim pojmovanjem skladnih stališč se ni treba nikomur sramovati. A nepravilna stališča kritiko zaslužijo, pa čeprav Univerzitetnih predavateljev.

Obiskovanje predavanj in seminarjev

Obiskovanje predavanj je predvsem praktično vprašanje in mislimo, da ga zakon ne more rešiti. Formulacija druge redakcije osnutka predvideva obvezno obiskovanje predavanj. Če bo zakon sprejet v tej obliki, ga bodo fakultetne oblasti dolžne sankcionirati z administrativnimi ukrepi, kar bi univerzitetni študij ponizalo na srednješkolskega. Pa tudi drugi razlog govori proti temu členu. Danes imamo še vedno veliko število študentov, ki niso končali svoj študij zaradi sodelovanja v NOB. Večina njih je v službi in poleg službe študira. Torej takim ljudem, ki bi hoteli imeti visoko izobrazbo, pa zaradi posebnih razmer ne morejo biti redni študentje, bi ta člen zapiral vrata na Univerzo. Zahteva po obveznem posejanju predavanj bi samo jamčila slabim in nesodobnim

predavateljem, — tudi taki so še na Univerzi — da imajo polno predavalnico in tako potrebno število predavanj. Tukaj očitno ni nekaj v redu!

Univerzitetni in fakultetni sveti

Po predlaganem in tudi že popravljem osnutku Studenteske organizacije nimajo večjih pravic kot ostale organizacije in posamezniki, ki pri reševanju problemov Univerze niso neposredno prizadeti. Razvoj naše stvarnosti gre odločno v smeri neposredne udeležbe državljanov pri upravljanju. Delavci v tovarni imajo svoje predstavnike v delavskih svetih, nam pa zakon o Univerzah tega ne jamči. Saj vendar fakultetni in Univerzitetni sveti obstoje zaradi študentov. Studenteske organizacije v predlogu zakona nimajo zagotovila, da bi se njih predlogi sploh objektivno in podrobno pretehtali. Predlagana dopolnitev, da bi študentske organizacije imele svojega predstavnika v svetih, zagotavlja, da bi študentske organizacije mogle uspešno zagovarjati interese organizacij, posameznih njenih skupin in članov. Če se za take pravice bore študenti v kapitalističnih državah in v tej svoji borbi uspevajo, ne moremo dopustiti, da bi novi Univerzitetni zakon prikršal za to pravico študente, ki grade socializem. Studenteska organizacija seznanja preko svojega glasila o vsem tem javnost in namenom, da podpre upravičene zahteve študentov. Naše ljudske poslance prosimo, da ob razpravljanju in sprejemanju zakona o Univerzah ne pozabijo, da smo tudi mi študenti pozitivna postavka v naši socialistični domovini.

Vse študente in Zdrženja pa pozivamo, da nadaljujejo z diskusijami o zakonu o univerzah, svoje zaključke, predloge in resolucije pa naj pošljejo na UO ZŠJ.

Gorkič Miloš

OBVESTILO!

Skupina ZŠJ V. letnika bo imela 15. marca ob 10.30 sestanek na strojni fakulteti. Pogovorili se bomo o nadaljnem delu.

Poverjenik ZŠJ

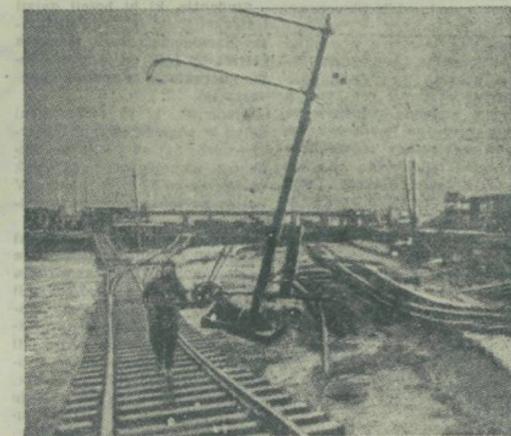
Nizozemski študenti v boju za rodno zemljo

Kakor poroča glasilo holandskih študentov z Univerze v Leidenu *Nederlandsche Studenten Raad*, se je na stotine holandskih študentov prijavilo takoj po veliki vremenski katastrofi, ki je zadela njihovo domovino, da sodelujejo v akcijah za pomoč ogroženim in prizadetim krajev. V vsej akciji je sodelovalo nekaj tisoč študentov, posamezne Univerze pa so zaradi odsotnosti slušateljev bile dalj časa zaprte.

Študenti Tehniške visoke šole v Delftu so odhiteli takoj prve dni z lastnimi kamioni v ogrožene predelke, kjer so nekateri pokazali neverjeten delovni heroizem in osebnostno hrabrost, ki je odjeknila po vsej Holandiji. Mnogi so 48 ur in več vztrajali na svojih delovnih mestih in pomagali nanesti vreče s peskom na nasipe, ki jim je pretito podivjano vodovje. Študentske so delale predvsem v zbirališčih za ponesrečene, kjer so nudile prvo pomoč in so bile v pomoč otrokom in materam.

Študenti z Univerze v Leidenu so v poplavljenem področju reševali prebivalstvo iz poplavljenih vasi ter pomagali pri dovažanju hrane in opreme v poplavljen kraj. Samo s te Univerze se je reševalne akcije udeležilo skoraj 1300 študentov. Izjemno velika pripravljenost za delo je med prebivalstvom Holandije zbudila mnogo simpatij za študente, ki so se v težki uri svoje domovine res izkazali.

Ob velikih katastrofah, ki so zadela to najbolj urejeno evropsko državo, je tudi ljubljanski Univerzitetni odbor Zveze študentov Jugoslavije razpravljal o možnosti, da naša Univerza pošljejo popolnoma opremljeno delovno brigado, ki bi se šel v spomladanskih mesecih udeležiti velikih popravilnih del na obrambnih nasipih vzdolž holandske obale. V kolikor bo taka pomoč začelena tudi od holandskih oblasti, bo naša Univerza tako brigado formirala.

Razdejana železniška proga ob nizozemski obali

Kaj so pokazala zdravstvena predavanja

Predavanj so se udeležile študentke z Univerze — 85 % udeleženk prosi za ponovitev tečaja — 80 % jih smatra, da je to vprašanje treba obravnavati že v višjih razredih srednje šole

Ko so člani sekcije za socialno medicino pripravljali svojo prvo zdravstveno akcijo — ciklus predavanj za študentke — so s strahom pričakovali rezultatov. Popoldanska ura, neposredna zapednost predavanj, oddaljenost predavalnice in še marsikaj jih je

skrbelo. Ko pa se je prijavna polja začela polniti, so si oddahnili in se popolnoma pomirili že na prvem predavanju: predavalnica je bila polna, naslednje dni pa dobesedno nabita — dokaz, da je bila zamisel dobra in je dosegla svoj namen.

Teh predavanj skoraj ne moremo več imenovati tečaj. Pičlo odmerjeni čas in preobremenjen predavatelj nista dopuščala dolgih in podrobnih izjav. Namen teh zdravstvenih ur je bil zgolj obravnavati nekaj najbolj perečih problemov iz življenja žene, o ka-

PRVO POROČILO IZ ST. MORITZA

St. Moritz, 3. marca 1953. Danes se je v St. Moritzu v Sviči pričelo študentsko smučarsko prvenstvo. V prvi disciplini tek 14 km so zmagali Finci. Jugoslovan Svet se je igral na 6. mestu, kar je odličan uspeh. Nastopa okrog 50 tekmovalcev iz 8 držav. Jutri bo na sporedu veseljalom.

striških šovinističnih krogov v borbi proti našemu življu na Koroskem in so skušali na znanstvenia podlagi dokazati politična stremeljenja. Višek imperialističnih tendenc in šovinističnega gledanja na naš narodnostni razvoj pa predstavljajo razprave, ki so izšle v začetku druge svetovne vojne ali med njo, ki pa z znanostjo nimajo nobenega opravka več. Njihov namen je bil samo podkrepiti istobinski poskus iztrebitve koroskih Slovencev.

Prof. dr. Bogo Grafenauer je uporabljal pri svojem delu sodobno zgodovinsko metodo — metodo zgodovinskega materializma. Pokazal je vso svojo virtuoznost pri obdelavi virov s podrobno tekstno kritiko in njihovim vsebinsko analizo. S svojim temeljitim delom je postavil izsledke o ustoličevanju in karantanski državi Slovencev na trdno podlago in s tem izpodkopal teorije, ki so jih o naši preteklosti zagovarjali nekateri umeski historiografi. Obred ustoličevanja je povezal v organsko celoto razvoja karantanske države Slovencev. (Nadaljevanje na 2. strani)

Ustoličevanje koroških vojvod je bil slovenski običaj

(Knjiga, ki jo je javnost kljub njeni veliki vrednosti komaj opazila)

Slovenska Akademija znanosti in umetnosti je pred kratkim izdala težko pričakovano zgodovinsko delo Boga Grafenauerja *Ustoličevanje koroških vojvod in država karantanskih Slovencev*. S tem obširnim delom smo dobili Slovenci pomembno monografijo o prvih začetkih naše zgodovine in rezultati tega dela so osvetlili marsikatero temno stran naše preteklosti.

Avtor nam v uvodu podaja kritični pretes dosedanje literature domačih in tujih znanstvenikov, ki so se ukvarjali s tem tako privlačnim zgodovinskim problemom — ustoličevanjem koroških vojvod. Ze zgodaj je začel zgodovinarje — predvsem koroške, pa tudi naše slovenske — zanimati ustoličevalni obred, vendar so se omejevali skoraj izključno le na opis obreda samega. Šele od konca 19. stol. začnejo zgodovinarje zanimati tudi problemi, ki so v neposredni zvezi s samim ustoličevanjem, to so:

problem odnosa Slovencev do Obrov, problem karantanske države, problem kosezov, problem kontinuitete med antiko in srednjim vekom. Ob teh problemih so nastajale razne teorije, ki so pa rodile ostre polemike med slovenskimi zgodovinarji samimi, predvsem pa med slovenskimi in nemškimi zgodovinarji.

Iz skopih virov, ki so nam ohranjeni iz tega časa, so skušali nekateri predstavniki nemške historične znanosti dokazati, da smo predstavljali Slovenci vedno le najnižjo socialno plast prebivalstva v predelih Vzhodnih Alp ter da smo kot vsi Slovani nedržavotvoren element in da slovenska karantanska država sploh ni obstajala; hoteli so dokazati docela nemški značaj obreda ustoličevanja in njegovih nosilcev. Pri tem jih ni motilo to, da je bil jezik obreda do njegovega propada v 15. stol. slovenski. Nekateri avtorji so se pustili vplivati od političnih tendenc av-

Kongresa Socialistične zveze delovnega ljudstva se je v Beogradu udeležil tudi naš delegat tovariš Rino Simoneti, ki je posegel samostojno v razpravo o bodočem delu in značaju Socialistične zveze ter iznesel nekatere naloge, ki čakajo Socialistično zvezo v boju za socialistično Univerzo. Tov. Simoneti je bil edini delegat, ki je obravnaval študentska vprašanja. Objavljamo izvleček njegovih izjavanj.

Zveza študentov Jugoslavije bo kolektivni član Socialistične zveze delovnih ljudi. Zato bi vas želel seznaniti z nekaterimi problemi Zveze študentov Jugoslavije ljubljanske Univerze in visokih šol. Prepričan sem, da so podobni problemi tudi v drugih univerzitetnih centrih.

Kljub temu, da so v zadnjem letu doseženi lepi uspehi, ki se kažejo v večji politični in strokovni aktivnosti, zboljšanju ideološkega dela in živih kulturnih in športnih dejavnosti, ugotavljamo, da smo šele na začetku borbe za socialistično Univerzo. Ta borba je v tesni zvezi z vprašanjem strokovnega in ideološkega nivoja predavanj seminarjev in konec koncev je to stvar proforskih kolegijev in celotne socialistične skupnosti.

in javnega življenja na splošno. Pokazala se je živa potreba po čim tesnejšem sodelovanju, Strojenci so bili že prvi koraki, ki so javnost seznanili s problemi našega političnega življenja, našo Univerzo pa približali širokim problemom javnosti. Tudi v bodoče mora biti naša družba mnogo neposredneje obveščena o položaju na naših univerzah, saj končno prav ona tudi zanje skrbi. Potrebno je, da povedo vsi delovni ljudje svoje mnenje o delu na naših univerzah.

V preteklem letu je napravil naš Univerzitetni odbor analizo socialno ekonomskega stanja na naši Univerzi. Ugotovili smo, da je odstotek mladine iz meštanskih krogov in družin znatno višji od odstotka delavske in kmečke mladine. Študentov delavskega porekla je vsega 10%. Nizek je tudi pritek študentov iz primorskih in pasivnih krajev. Menimo, da se mora to stanje popraviti v najkrajšem času. Hkrati moramo ugotoviti, da današnji sistem socialno ekonomske pomoči prav gotovo ne stimulira pritoka študentov v smislu, kot si ga želimo. Otroška doklada, takšna kot je danes, v nobenem primeru ne vpliva niti na študij niti na socialni sestav štu-

Ob prazniku študenti toplo čestitamo DELOVNIH ŽENAM IN KOLEGICAM

Kljub sugestijam o učnih načrtih do sedaj še ni uspelo vzpostaviti tesnejših kontaktov s profesorji, kakor še vedno ni dosledno izboljšani učni načrti.

V tem pogledu načrt novega zakona o Univerzah ni izpolnil vseh naših pričakovanj. Hoteli smo zakon, ki bi bil solidna podlaga za borbo proti vsem starim pojmovanjem na naših univerzah. Razgovori o tem zakonu so prinesli nekaj predlogov, med njimi predlog o sodelovanju in odnosih med študentsko organizacijo in univerzitetnim zborom.

V nekaterih drugih državah so uspeli študentske organizacije postaviti svoje predstavnike v Univerzitetne svete. Ne vidimo razloga, čemu bi pri nas ne bilo mogoče doseči prav tako sodelovanje, ki bi vsakekor koristilo tako študentom, kot tudi univerzitetnim oblastem. Zveza študentov Jugoslavije je v svojem dosedanjem delu, v vrsti političnih, ekonomskih in drugih akcij dokazala, da je za to v vsakem pogledu dozorela. Neka zastarela pojmovanja vendar ne morejo ovirati (takšnega sodelovanja).

Ena izmed naših osnovnih slabosti je prav gotovo izolacija dela študentske organizacije od dejavnosti ostalih organizacij

dentov. V zadnjem času smo v tisku večkrat načeli pereča vprašanja nove uredbe o otroških dokladah. Na žalost odgovorni organi še niso pozitivno reagirali na naše predloge. Vi današnji uredbi je meja 25 let preznaka, slabo so zavarovane sirote, preostro se ocenjujejo tudi majhni kmetje in to predvsem iz pasivnih krajev, dočim je na drugi strani dana široka možnost za zlorabe, ki stanejo skupnost velike vsote. V takih razmerah pa imamo svojo Samopomoč, ki v velikim težavami zbira materialna sredstva za najpotrebnejše nameni.

Ze dve leti naša organizacija uspešno rešuje vse probleme iz našega življenja in dela in je s tem dokazala, da je najprimernejša oblika politične organizacije za študente. Naša organizacija se danes bori za novo socialistično inteligenco, ki ne bo bolehal na slabih ostankih preteklosti, bo predana socializmu in bo pripravljena ne-sebično služiti svojemu narodu. V tej borbi za socialistično Univerzo pričakujemo študenti pomoč Socialistične zveze delovnega ljudstva, katere sestavni del je tudi naša študentska organizacija.

Delegati so izjavljali tov. Simonetija toplo pozdravili.

Ex nihilo nihil

Od številnih bralcev smo prejeli vprašanja v zvezi z mednarodno študentsko konferenco, ki listu, smo črpali iz teh virov, kjer pa Jugoslavija, niti stališče naših zastopnikov nista omenjena. Vse do danes od Centralnega odbora ZŠJ še nismo prejeli nobenega poročila o delu naše delegacije na tej konferenci in o našem stališču.

Tako ravnanje smatramo za neodgovorno, ker k raznim mednarodnim organizacijam pristopamo vsi ne pa samo poindici in menilo, da nima nihče pravice, da bi vodil našo mednarodno politiko na da bi pri tem o svojem obveščal članstvo Zveze. Ker so se podobni primeri zgodili že večkrat, pričakujemo, da bo Centralni odbor posređoval pri svojem mednarodnem oddelku in stvar uredil.

Delegati za Kongres LMS

Cez nekaj dni bo odpotovala naša delegacija na V. kongres LMS. Delegacijo sestavljajo: Simoneti, Kranjc, Lipužič, Mikoč, Segula, Urbanc, Golouh in Poljarski.

PREŠERNOVE NAGRADE NA TVŠ

Svet za prosveto in kulturo naše ljudske republike je letos podelil nagrade v skupnem znesku 54.000 dinarjev naslednjim študentom Tehnične visoke šole za njihova izvirna dela:

KRALJU NIKU, absolventu Fakultete za arhitekturo za delo: »Razvoj sedežnega pohištva».

ZELJEZNOV MILJUTINU, slušatelju Fakultete za elektrotehniko za delo »Trofazni visokofrekvenčni resonančni ojačevalnik».

PERNAT MARIJI, slušateljici Fakultete za rudarstvo in metalurgijo, za delo »Metalografski pregled izdelkov podjetja IM-POL v Slov. Bistrici».

PEKLENIK JANEZU, absolventu Fakultete za strojništvo, za delo »Princip izravnanih vlespešnih rezalnih hidrostik».

SLANOVEC MARIJANU, absolventu Fak. za strojništvo, za delo »Problemi spiralne stabilnosti pri jadralnem letalstvu».

CENER DUŠANU, absolventu Fakultete za strojništvo, za delo »Dopriinos k določanju dimenzij krila pri motornem letalstvu».

SOVINČ IVANU, absolventu Fakultete za gradbeništvo in geodézijo, za delo »O dimenzioniranju okroglih elastičnih plošč na elastični podlagi».

VIDMAR SILVANU, slušatelju Fakultete za gradbeništvo in geodézijo, za delo »Prispevek k raziskovanju zakonitosti konsolidacije zemljine».

Naj bi te nagrade dale tako nagrajencem kot tudi vsem študentom naše visoke šole nadaljnje vzpodbude za še temeljitejša poglobljanja v znanstvene tehnične probleme, katerih raziskovanje in reševanje ima neprecenljiv pomen za vse delo pri naši socialistični graditvi.

PREŠERNOVA AKADEMIJA

Na iniciativo »Slavističnega društva« je bilo sklicano posvetovanje o ustanovitvi in programu »Prešernove akademije«. Posvetovanje je bilo 1. marca in se ga je udeležilo večje število kulturnih delavcev. Univerzitetni odbor je bil sicer na posvetovanje povabljen, vendar pa ni poslal svojega zastopnika. O podrobnostih bomo poročali v prihodnji številki.

Obvestilo ZŠJ

Vstopnice za predstave ZSJ v Operi, Drami in Mestnem gledališču naj dvignijo fakultetni referenti redno dva dni pred predstavo na UO ZSJ od 12. do 13. ure.

Sekretariat UO

Biti funkcionar ni monopol

Ali se je kdo zmenil za popust, ki bi nam ga dale založbe, za predstave v Mestnem gledališču in za koncertne prireditve?

Govoriti o delu naših kulturnih referentov — ako jih lahko tako imenujemo, ker večini pripravijo zelo nekulturno razna zborovanja in prireditve — je težko. Tudi premalo poznam celotno dejavnost na Univerzi, da bi si mogel lastiti pravico, ocenjevati njihovo delo. Toda nekaj me že dolgo časa bode in to moram povedati.

Kolikor vem, je Tribuna že pisala v tem, zakaj nimamo več svojih kino predstav po znižanih cenah. Na vprašanje, ki je bilo takrat postavljeno, vse do danes še nihče ni odgovoril. To je lahko pozabljivost, ali referenti ne spremljajo našega študentskega tiska, kar je tudi možno; po vsej verjetnosti pa se tovariši enostavno ni zdelo vredno odgovarjati na vprašanje, postavljeno v časopisu. Torej postavljamo isto vprašanje še enkrat: zakaj vse do danes nimamo svojih kinematografskih predstav po znižanih cenah?

Naslednja zanimivost je ta. Čemu mislimo, da moramo imeti predstave ravno v Slovenskem narodnem gledališču in čemu se ne bi zadovoljili tudi s predstavami, ki bi nam jih bilo pripravljeno dati Mestno ali Sentsjacobsko gledališče? Študenti itak mnogo obiskujejo oboje gledališče, še prav posebno pa Mestnega. Ali se je sploh kdo od odgovornih tovarišev pozanimal za možnosti študentskih predstav v teh dveh gledališčih?

Na Univerzi je zelo težko priti do vstopnic za naše gledališke predstave, zato naj se tovariši, ki te stvari urejajo, vsaj sedaj pobrigajo.

Vprašanje nabave strokovnih in leposlovnih knjig je prav tako za nas vse zelo problematično, ker so knjige drage. Recimo slavisti bi prav radi imeli svojo knjižnico z leposlovnimi knjigami. Ali res ni mogoče doseči kakšnega popusta pri založbah? Založbe so vedno kaza-

le veliko razumevanje za naše potrebe in ne morem verjeti, da ne bi tega razumevanja ponovno pokazale, ako bi jih naprosili in jim dali neko garancijo, da popusti ne bodo vodili do zlorab.

Se je že sploh kdo obrnil nad Medzaložniški svet? Ali res ve delo tiči samo v sestankih in izmenjavi mišljenj, ki mnogokrat vključujejo dobrih sugestijam čakajo naslednjega sestanka, kjer ugovorijo, da ni ničesar napravljenega? Prav bi bilo, ako bi tovariši, ki skrbijo za reševanje teh osrednjih problemov, malo bolj življensko reševali svoje naloge. V hitrem in uspešnem reševanju vseh teh vprašanj bo naša Zveza postala močnejša in tudi članstvo bo raje prevzemalo obveznosti do nje.

Mnogo nas bo po končanem študiju odšlo v kraje izven Ljubljane, v manjša mesta in na podeželje. V vsaj letošnji sezoni, ki je v Ljubljani tako bogata, nismo imeli niti enega samega koncerta! Kdo je temu kriv? Ali pričakujete, da se bodo začela posamezna Združenja pogajati s Slovensko filharmonijo za kak koncert? Ali ne bi bilo mogoče prirediti v Ljubljani koncertni večer za študente namesto tistih tristo-trinideset noči in skokov, ki bi tudi morali imeti neke svoje meje, čeprav nisem proti njim?

Po vsem gornjem se resno vprašujemo, kaj smo v kulturnem pogledu napravili na Univerzi. Dela par sekcij, za katere smo že davno ugotovili, da so zbrale le malo študentov. Za mnoge nimamo sredstev, za množično kulturno delo pa nismo pripravili ničesar. — Kako bo odbor ali kdor vodi to delo na Univerzi polagal račun pred Univerzitetno skupščino, me res nadse zanima.

ZAHVALA

Odbor študentske Samopomoči ZSJ se v imenu vseh študentov ljubljanske Univerze in Visokih šol zahvaljuje Društvu profesorjev ljubljanske Univerze in Visokih šol za vsoto 50.000 din, ki smo jo prejeli kot podporo socialno šibkim študentom.

Odbor Samopomoči

VOLK DLAKO MENJA...

Študentski plesni orkester ???

Preteklo jesen je Univerzitetni odbor ZSJ zahteval od vseh klubov in sekcij, da predložijo v odobritev svoje statute in pravilnike. Zaradi slabega delovanja, ki je mnogo škodilo našemu ugledu, je Univerzitetni odbor razpustil Univerzitetni plesni orkester. Člani nekdanjega orkestra so izdelali nov program, ki po svoji ruanjji obliki pa tudi po vsebini popolnoma ustreza zahtevam, ki jih postavlja Statut. Nikakor pa tega ne bi mogli trditi tudi za njihovo delo. Ze iz preteklih let vemo, da so nastopali brez pravice pod našim študentskim imenom. Vedno znova se dogaja, da računajo svojim kolegom, ki so prireditelji raznih zabav, neverjetno visoke zneske za nastop orkestra.

Razni odbori Zdrujenj so proti takemu odnosu plesnega orkestra že večkrat ostro protestirali. Toda člani orkestra znajo biti še bolj nesramni. Na Mariborskega akademskega kluba so zahtevali, da jim omogoči prevoz z avtobusom iz Ljubljane do Maribora, ker da je potovanje z vlakom preveč naporno. Odbor tega kluba, ki prireja v Mariboru akademski ples v korist Samopomoči, je na žalost na to nesramno zahtevo pristal. Zaradi takega postopanja, ki lahko v javnosti rodi edinele jedke opazke na naš račun, in ker so člani plesnega orkestra s to zahtevo dokazali, da se niso prav nič spremenili, zahtevamo, da orkester razpustite, člane pa primerno kaznujete!

Dijaki na Univerzi

Ali veste, da je študent I. letnika prava GRAHOR ANDREJEK »zašpacel« profesorju, da je nekdo študiral za izpit samo 3 dni »Stare bajte, bojte se zelene brucadi!«

Po zdravstvenih predavanjih

(Nadaljevanje s 1. strani)

nomije 2%, prav toliko s TSV in VPS, brez označbe 1%.

Anketa je obsegala 5 vprašanj. Stopcentni »da« je bil odgovor na vprašanje, ali so poslušalke ženske potrebo po take vrste zdravstvenih predavanjih. Vsem brez izjeme je ustrzelala tudi njih vsebina, splošna pa je bila želja, naj bi bila predavanja bolj podrobna, izčrpana in da naj bi se vršila v večji predavalnici. Predavalnica porodniške klinike je res majhna, nje pa odlično prednost, da so v njej možne vse demonstracije, kar je za take vrste predavanj izredno ugodno. Na tem mestu se tudi zahvaljujemo predstojniku klinike prof. dr. Lumačku, ki nam je dal predavalnico na razpolago.

Ponovitev podobnih predavanj je želelo 85% študentk, 10% jih na vprašanje ni odgovorilo (malomarnost ali neodločenost), 5% — večinoma pravnice — pa niso čuti-

le potrebo po novih izvajanjih te vrste. Mnogo je bilo tudi predlogov, kakšna naj bi bila vsebina. V glavnem si žele tovarišice slišati o seksualnem vprašanju, o materi in otroku (uzgoja), o negi dojenčka, spolni in mentalni higijeni ter o ženskih boleznih.

Na vprašanje, ali se jim zdi potrebno obravnavati zdravstvene probleme (zlasti vprašanje spolnih odnosov), že v sredini želi, je 79% odgovorilo pritrdilno. 15% smatra to za neprimerno, 6% pa se jih ni moglo odločiti. Večinoma je priponila, naj bi bila taka predavanja šele v višji gimnaziji, predvsem v 7. in 8. razredu in to v obliki primerne takratni zrelosti in stopnji.

Razen ene tovarišice, so dekleta odločno pritrdila vprašanju, ali se jim zdi podobni razgovori umestni tudi za moške. Mnoge so okrepile svoj »da« s kljaci in pripombami: nujno! Ker baje v resnici študenti o tem debatirajo, naj se oglašijo in povedo svoje želje!

In končni zaključki? Anкета nam je potrdila mnenje, da spada k splošni izobrazbi tudi pravilna in dobra zdravstvena vzgoja. Pa ne samo iz zgorj zdravstvenih razlogov, ampak tudi zato, da bomo lahko odpravljali najrazličnejše škodljive predsodke in napačne predstave, ki jih je še dovolj med mladino in so posledica napačne vzgoje.

Zanimivo je tudi vedeti, kako gledajo na ta vprašanja naši prostetni in mladinski delavci. Zelo razveseljujejo bo, če se bodo oglasili k diskusiji v našem listu — k temu jih vabljamo vabimo!

— le —

Kako je s članarino v združenjih

Univerzitetni odbor ZSJ je že v decembru številki Tribune (št. 3 od 15. decembra 1952) podal svojo obrazložitev o finančnem poslovanju Zdrujenj na fakultetah in je opozoril na nekatere napake in malomaren odnos posameznih odborov združenj do plačevanja članarine. Poudaril je tudi, da bo v skladu s statutom predlagal Zdrujenjem kaznovanje neodgovornih ljudi, ki so zadoležni za finančno poslovanje ZSJ.

V ta namen je Univerzitetni odbor ZSJ povelil nadzorni komisiji nalogo, da pregleda blaginjsko poslovanje v Zdrujenjih. Poleg tega je tudi sekretariat UO ZSJ ob zaključku zimskega semestra preveril izvajanje članarine Zdrujenj Univerzitetnemu odboru v preteklem letu in je ugotovil sledeče: Svoje obveznosti so dosledno

izpolnila 4 Zdrujenja: filozofska, prirodoslovno-matematična, pravna in geodetska fakulteta. Ta Zdrujenja so ves čas redno odvajala članarino, za kar gre priznanje predvsem marljivim blaginjskom: tov. Ostrovski Darji, Orehek Saši, Florjančič Ljubi in Belec Teobaltu. Na malomarnostni odnos pa so imela Zdrujenja ekonomske fakultete, medicincev, agronomov, gozdarjev ter Akademij za likovno in igralno umetnost. Večina omenjenih Zdrujenj ni plačala članarine že od junija 1952. Zato sekretariat resno razmišlja o ukinitvi ugodnosti tem Zdrujenjem ter bo to sprožil na prvi prihodnji seji Univerzitetnega odbora. To je upravičen ukrep proti malomarnosti in neodgovornosti, ki ju bomo lahko izkoreninili le z doslednim izvajanjem skiepov.

V Kranju je ustanovljeno akademsko društvo

22. II. je bila v Kranju ustanovljena skupščina Kranjskega Akademskega društva. Prisostvovali so: zastopniki Sveta za kulturo in prosveto, MK ZKS in mladinske organizacije ter člani bivšega akademskega društva. Skupščine se je udeležilo okrog 90 študentov.

Sprejet je bil statut in program društva in izvoljen 9-članski odbor.

V Beograd!

(Nadaljevanje s 1. strani)

bi za socializem. ALI NE BI OB VSEM TEM BOLJ ODGOVORJALA ZDRUŽITEV VSE MLADINE V NEKEM KRAJU, V NASELJU, NA VASI, KJER ŽIVI, BREZ OZIRA NA TO, ALI JE TO KMEČKA, DELAVSKA ALI SOLSKA MLADINA.

Študenti, predvsem tisti, ki bodo zapustili Univerzo kot vzgojitelji, pedagozi in bodo imeli vsakodnevni stik s šolsko mladino, se morajo zanimati za te probleme. Pa tudi bodoči inženirji in drugi intelektualni delavci, ki bodo v okviru delovnih kolektivov zainteresirani na strokovni in splošni vzgoji delavske mladine, se morajo zamisliti ob teh vprašanjih. Ljudska mladina Jugoslavije je naredila velik razvoj od svoje ustanovitve in od I. kongresa USAO-ja v decembru 1942. leta v Bihacu, SKOJ, rezerva Partije in avangarda mladine, je ob liku Lole Ribarja vodil jugoslovansko mladino, dokler se ni v letu 1948 združil z LMJ v enotno organizacijo.

Ne samo pri nas v domovini, tudi drugod v svetu cenijo ljudje napore in požrtvovalnost naše mladine, njeno hrabrost v NOB ter udeležbo v povojni socialistični graditvi. Vsak, ki se je udeleževal delovnih akcij v mladinskih brigadah bo najbolje razumel jekleno voljo in ljubezen mladine do tega, kar ustvarjamo, za kar se borimo. Stotine kilometrov prog in cest, mogočne tovarne in hidrocentrale so najbolj otipljivo dokaz teh naporov. Mladina Jugoslavije se zaveda časa, v katerem živi, ko ji daje družba vse razpoložljive možnosti, da se izobraži in razvije. Na pozitivnih osnovah, na katerih se je gradila Ljudska mladina, se bo brez dvoma razvijala mladinska organizacija tudi v bodoče kot kolektivni član Socialistične zveze delovnih ljudi.

Ustoličevanje koroških vojvod

(Nadaljevanje s 1. strani)

rantanske »zave in poiskal tudi družbene gonilne sile tega razvoja in konkretno funkcijo, ki jo je imel obred v svojih posameznih razvojnih stopnjah v konkretnem gospodarsko-družbenem okviru. Dokazal je, da lahko govorimo o državi karantanskih Slovencev kot prvi državni tvorbi pri Slovanih. Konkretna oblika obreda pa je v svojem jedru nedvomno slovenskega izvora in jo je mogoče povezati le z ureditvijo države karantanskih Slovencev.

Delo, ki posega v zgodnji srednji vek in s tem v začetke naše zgodovine, je izredno velikega pomena za razvoj naše historične znanosti, ker avtor s pomočjo sodobne zgodovinske metode pride do novih rezultatov in zaključkov iz razdobja samostojne slovenske Karantanske države. Slovenci smo lahko na to temeljito zgodovinsko delo našega historika mlajše generacije ponosni. V I.

Živahno delo našega plesnega kluba

Decembra lanskega leta smo ustanovili Akademski plesni klub (APK), katerega namen je: prirediti plesne tečaje za študente, poziviti družabno življenje na Univerzi in vežbati svoje člane za medkлубske, republiške in mednarodne plesne turnirje.

V ta namen smo takoj decembra organizirali začetni in nadaljevalni plesni tečaj. Prijavilo se je okrog 150 tečajnikov. Za narodne plesne smo poklicali na pomoč Maroltovo AFS, za moderne pa tovariša Simončiča iz Maribora, ki je prinesel s seboj tudi plošče. Na tekmovanje ob zaključnem venčku 25. januarja so dosegli sledeče rezultate:

1. V začetnem tečaju par: Kolenc Rudolf - Puc Andreja, 44 točk.

1. v nadaljevalnem tečaju par: Prestor Branko - Picus Ines 31 točk.

1. v D razredu (APK) par: Kokol Marijan - Elica Maver 25 točk.

ZAHVALA

Organizacijski odbor III. študentskega prvenstva FLRJ v smučanju v letu 1953 se najlepše zahvaljuje za vso materialno podporo, ki so mu jo ob priliki prvenstva izkazali štev. ustanove in podjeja. Posebna zahvala gre sekretarju Izvršilnega sveta LRS tov. Zoranu Poliču, predsedniku Zveze športov Slovenije in podpredsedniku MLO Ljubljana tov. Leopoldu Kresetu, Svetu za prosveto in kulturo, rektorju Univerze, Tehnične visoke šole in Medicinske visoke šole, da smo lahko z njihovo pomočjo uspešno izvedli to ravjevo zmsko študentsko prireditev. — Organizacijski odbor III. študentskega prvenstva FLRJ v smučanju.

Zaposlitev za študentke

Študentska Samopomoč išče vedno novih možnosti za pomoč socialno šibkim študentom. Honorarne zaposlitve, instrukcije in razna priložnostna dela so sicer pomagala mnogim, vendar je bil obseg tega še veliko premajhen. Da bi lahko samo iz tega krili vse potrebe. Ker je namen študentske Samopomoči čim bolj znižati razne podpore podjetij, in predvsem preskrbeti študentom možnosti, da se sami preživljajo, smo z veseljem pozdravili predlog tovarišja MO AFZ, da nam-tudi one preskrbe nekaj honorarnih zaposlitev.

V pošteb bi prišle predvsem

Ustoličevanje koroških vojvod

(Nadaljevanje s 1. strani)

Študentke in prepričani smo, da bomo s tem vzgojno in moralno pomagali marsikateri ljubljanski družini.

Materi, ki nimajo nobene pomoči v gospodinjstvu imajo veliko premalo časa za vzgojo svojih otrok. Ker so poleg tega z mladoletnimi otroki navezane izključno na dom, ne morejo obiskovati nobenih predstav, izletov, tečajev itd.

V pošteb bi prišla naslednja dela:

1. Varovanje otrok v odsotnosti staršev.
 2. Vodenje otrok na izprehode.
 3. Instrukcije in podobno.
- Študentke, ki bi hotele prevzeti to zaposlitev, naj se prijavijo osebno odboru študentske Samopomoči. Tomšičeva 13, v terek in četrtek od 12.30 do 14. ure ali pismo na isti naslov. Navesti morajo priimek, ime, stanovanje in čas, v katerem bi bile pripravljene sprejeti zaposlitev.
- Študent, ki ima resen odnos do študija se ne bo strahnil nobenega dela in študentska Samopomoč ima namen podpirati predvsem tiste, ki so si tudi z lastnimi silami pripravili pomagati do diplome. — Odbor Samopomoči Univerze in visokih šol.

Za uveljavljanje v javnosti

Ugled študentov v javnosti po naši krivdi še vedno ni zadovoljiv. V tekočem študijskem letu smo sicer dosegli lepe uspehe v dejavnosti naših Zdrujenj v klubih ter z ustanovitvijo Zdrujenj v večjih središčih širom po Sloveniji. Vse to je v glavnem le v okviru Univerze in javnost o tem ni dovolj obveščena. Čuti se pomanjkanje našega sodelovanja pri ustvarjanju javnega mnenja, pri poglobljanju zveze z delovnimi ljudmi. Te napake kažejo zgrozeno miselnost nekaterih o avtonomiji Univerze in izoliranosti od dnevene problematike.

Tovariši ki so delali v stari Jugoslaviji kot študentski voditelji, so težili za afirmacijo v javnosti, kar jim je tudi uspelo. Univerza je bila čisto žarišče revolucionarnih in naprednih dejanj.

Mi imamo silno skromne oblike dela, s katerimi si predstavljamo javnost. N. pr. Akademski pevski zbor, folklorna skupina, ASK, ASD in nekaj drugih klubov. Pri vsem tem je zanimivo, da imajo nekateri funkcionarji dokaj odklonilno stališče do teh skupin. Proglajajo jih za »strajkerje« in jim očitajo vse mogoče napake. Silo ne zdravo je tudi ravnanje s temi skupinami v klubskih prostorih, kjer imajo stalne prepirke zaradi sob. Zanimiva je izjava nekoga člana UO, ki je vprašal predstavnika folklorne skupine pred odhodom na turnejo po Stajerski: »Kakšen politični efekt bo imela ta vaša turneja?« To kaže na izredno nepoznanje vloge folklorne in narodne pesmi pri dvigavanju nacionalne zavesti in končno tudi nepoznavanje sredstev za popularizacijo študentov. Takšni »kritiki« gotovo ne poznajo truda, ki je vložen v delo teh skupin. Napake gotovo so, vendar bi jih z lahkoto odpravljali, če bi bili na tem zainteresirani predvsem tisti, ki zato odgovarjajo in ki imajo o tem največ povedati.

Mnenja sem, da bi moral UO nuditi večjo pomoč tem skupinam, da bi lahko gostovale po naših delavskih središčih. Gotovo ne bo po takih gostovanjih tako težko naprošati podjetja za podporo v korist Samopomoči ali za podelitev štipendij, ker nas bodo poznali.

Niz dogodkov v kulturnem življenju gre mimo nas. O njih sicer debatiramo, imamo svoje mnenje, a ga ne povemo naprej. Koliko debat je ob letošnji podelitvi Prešernovih nagrad kulturnim delavcem. V našem listu pa o tem ni besede. Mnogo se govori o tem, da je vsa kulturna dejavnost skoncentrirana le v rokah nekaterih, kar ne more ugodno vplivati na razvoj slovenske kulture in umetnosti.

Na VIII. drž. gimn. je dramatski krožek precej delaven. Obstaja že več let in uprizorilo so nekaj precej uspešnih stvari, tako n. pr. Gogoljevo »Zenitev«, skeče prof. Leopolda Staneka in podobno. Bolezen in smrt prof. Potokarja pa je delo precej zavrila. Poleg tega smo izgubili svoje najboljšje igralce, ki so po maturi zapustili zavod.

Sprihodom prof. Misje na našo šolo pa je dramatska sekcija ponovno oživela. Nastudirali so »Razvalino življenja« in ko bo predstava, bomo nanjo povabili tudi avtorja — pisatelja Finžgarja.

Lansko leto so naši igralci gostovali na akademijah v Polju in v Litiji, letos pa bo verjetno prvi nastop na festivalu srednješolcev.

Kiparski krožek na VIII. gimnaziji

Na VIII. gimnaziji že dve leti obstajata plastični in grafični krožek. Mlade kiparje vodi akademski kipar prof. Stanke Kolenc, ki zasluži vse priznanje in pohvalo, da krožek presenetljivo uspeva in se vedno bolj uveljavlja.

Na VIII. drž. gimn. je dramatski krožek precej delaven. Obstaja že več let in uprizorilo so nekaj precej uspešnih stvari, tako n. pr. Gogoljevo »Zenitev«, skeče prof. Leopolda Staneka in podobno. Bolezen in smrt prof. Potokarja pa je delo precej zavrila. Poleg tega smo izgubili svoje najboljšje igralce, ki so po maturi zapustili zavod.

Sprihodom prof. Misje na našo šolo pa je dramatska sekcija ponovno oživela. Nastudirali so »Razvalino življenja« in ko bo predstava, bomo nanjo povabili tudi avtorja — pisatelja Finžgarja.

Lansko leto so naši igralci gostovali na akademijah v Polju in v Litiji, letos pa bo verjetno prvi nastop na festivalu srednješolcev.

Mnenja sem, da bi moral UO nuditi večjo pomoč tem skupinam, da bi lahko gostovale po naših delavskih središčih. Gotovo ne bo po takih gostovanjih tako težko naprošati podjetja za podporo v korist Samopomoči ali za podelitev štipendij, ker nas bodo poznali.

Niz dogodkov v kulturnem življenju gre mimo nas. O njih sicer debatiramo, imamo svoje mnenje, a ga ne povemo naprej. Koliko debat je ob letošnji podelitvi Prešernovih nagrad kulturnim delavcem. V našem listu pa o tem ni besede. Mnogo se govori o tem, da je vsa kulturna dejavnost skoncentrirana le v rokah nekaterih, kar ne more ugodno vplivati na razvoj slovenske kulture in umetnosti.

Na VIII. drž. gimn. je dramatski krožek precej delaven. Obstaja že več let in uprizorilo so nekaj precej uspešnih stvari, tako n. pr. Gogoljevo »Zenitev«, skeče prof. Leopolda Staneka in podobno. Bolezen in smrt prof. Potokarja pa je delo precej zavrila. Poleg tega smo izgubili svoje najboljšje igralce, ki so po maturi zapustili zavod.

Sprihodom prof. Misje na našo šolo pa je dramatska sekcija ponovno oživela. Nastudirali so »Razvalino življenja« in ko bo predstava, bomo nanjo povabili tudi avtorja — pisatelja Finžgarja.

Lansko leto so naši igralci gostovali na akademijah v Polju in v Litiji, letos pa bo verjetno prvi nastop na festivalu srednješolcev.

Kiparski krožek na VIII. gimnaziji

Na VIII. gimnaziji že dve leti obstajata plastični in grafični krožek. Mlade kiparje vodi akademski kipar prof. Stanke Kolenc, ki zasluži vse priznanje in pohvalo, da krožek presenetljivo uspeva in se vedno bolj uveljavlja.

Na VIII. drž. gimn. je dramatski krožek precej delaven. Obstaja že več let in uprizorilo so nekaj precej uspešnih stvari, tako n. pr. Gogoljevo »Zenitev«, skeče prof. Leopolda Staneka in podobno. Bolezen in smrt prof. Potokarja pa je delo precej zavrila. Poleg tega smo izgubili svoje najboljšje igralce, ki so po maturi zapustili zavod.

Sprihodom prof. Misje na našo šolo pa je dramatska sekcija ponovno oživela. Nastudirali so »Razvalino življenja« in ko bo predstava, bomo nanjo povabili tudi avtorja — pisatelja Finžgarja.

Lansko leto so naši igralci gostovali na akademijah v Polju in v Litiji, letos pa bo verjetno prvi nastop na festivalu srednješolcev.

Mnenja sem, da bi moral UO nuditi večjo pomoč tem skupinam, da bi lahko gostovale po naših delavskih središčih. Gotovo ne bo po takih gostovanjih tako težko naprošati podjetja za podporo v korist Samopomoči ali za podelitev štipendij, ker nas bodo poznali.

Niz dogodkov v kulturnem življenju gre mimo nas. O njih sicer debatiramo, imamo svoje mnenje, a ga ne povemo naprej. Koliko debat je ob letošnji podelitvi Prešernovih nagrad kulturnim delavcem. V našem listu pa o tem ni besede. Mnogo se govori o tem, da je vsa kulturna dejavnost skoncentrirana le v rokah nekaterih, kar ne more ugodno vplivati na razvoj slovenske kulture in umetnosti.

Na VIII. drž. gimn. je dramatski krožek precej delaven. Obstaja že več let in uprizorilo so nekaj precej uspešnih stvari, tako n. pr. Gogoljevo »Zenitev«, skeče prof. Leopolda Staneka in podobno. Bolezen in smrt prof. Potokarja pa je delo precej zavrila. Poleg tega smo izgubili svoje najboljšje igralce, ki so po maturi zapustili zavod.

Sprihodom prof. Misje na našo šolo pa je dramatska sekcija ponovno oživela. Nastudirali so »Razvalino življenja« in ko bo predstava, bomo nanjo povabili tudi avtorja — pisatelja Finžgarja.

Lansko leto so naši igralci gostovali na akademijah v Polju in v Litiji, letos pa bo verjetno prvi nastop na festivalu srednješolcev.

Kiparski krožek na VIII. gimnaziji

Na VIII. gimnaziji že dve leti obstajata plastični in grafični krožek. Mlade kiparje vodi akademski kipar prof. Stanke Kolenc, ki zasluži vse priznanje in pohvalo, da krožek presenetljivo uspeva in se vedno bolj uveljavlja.

Biti funkcionar ni monopol

Ali se je kdo zmenil za popust, ki bi nam ga dale založbe, za predstave v Mestnem gledališču in za koncertne prireditve?

Govoriti o delu naših kulturnih referentov — ako jih lahko tako imenujemo, ker večini pripravijo zelo nekulturno razna zborovanja in prireditve — je težko. Tudi premalo poznam

GLEDALIŠČE

BENJAMIN BRITTEN:

„Beraška OPERA“?

Ko sem odprl eno izmed razstavljenih knjig na nedavni razstavi angleškega baleta, sem nehote prečital odlomek iz zgodovine angleške glasbe, v katerem je označen Purcell (1658—1695) kot prvi najvažnejši kompozit, Britten pa kot največji sodobni ustvarjalec.

Rojen je bil leta 1913; danes je splošno priznan najboljši kompozit mlajše generacije. Njegovo umetniško delo je neverjetno plodno, s kompozicijami si je že dolgo tega pridobil mednarodni uspeh. Pisati je začel že v osnovni šoli.

Benjamin Britten

Že 1936. leta se je izvajala njegova »Violinska suita« na festivalu »Mednarodnega združenja za sodobno glasbo« v Barceloni; na festivalu v Salzburgu so izvajali njegove »Variacije za orkester s pihalnimi instrumenti« na temo Franka Bridgeja; v času svojega bivanja v Kanadi in ZDA je napisal zborna muzika za Rimbaudove »Les Illuminations«. Pisal je tudi baletno glasbo »Soirée Musicale«, vendar mu je po njegovem mnenju bližja opera. Vse kaže, da bo postalo Brittenovo ime bitno zapisano v zgodovini angleške glasbe.

Po uspešni premieri njegove prve opere »Peter Grimes« v ZDA, je izjavil dr. Sergej Kusevickij, dirigent Bostonškega simfonjskega orkestra, da je bila to »najuspešnejša opera zadnjih let«, »New York Times« pa je pisal doslovno: »Na mladega kompozita, ki se je v tako kratkem času in tako vsestrano razvil, je treba vsekakor gledati s spoštovanjem.«

Lansko leto je izjavil ansambel zagrebške opere njegovo »Lukrecijino ugrabljenje«, letos pa je sklenila ljubljanska opera — v smislu svoje repertoarne politike, ki vključuje v program novitit tudi sodobno delo — izvajati Brittenovo »Beraško opero«, pisano v letih 1947/48 za »The English Opera Group«, ki jo je tudi prva uprizorila 24. maja 1948 v Cambridgeu; pozneje pa je bila izvajana tudi na holandskem festivalu, na festivalu v Belgiji, na »Cheltenham Festival of Contemporary Music« itd.

Nasatnek »Begger's opera«

Po Purcellovi smrti se je za nekaj časa prekinita razvojna pot angleške glasbe, ki sta jo prva gotovo povsem zadušila Hindlovo stvariteljsko delo in italijanska opera, ki takrat še ni imela svojih sedanjih muzikalno-dramskih kvalit. Bila je v celoti pisana za vokalno bravuro kastrata — primadona (Farielli, Mesinno) in ni imela po svoji muzikalni in vsebni tendenci prav nič skupnega z duhom angleškega naroda, kar je izzvalo odpor nacionalno orientiranih angleških kompozitov, ki so gradili svoj samostojni muzikalni izraz na motivih narodnih popevk. Te narodne pesmi, balade in pleši so postali kaj hitro tako popularni, da je leta 1927 že prešlo v običaj, izvajati jih celo na javnih prireditvah in to ob specialno konstruiranih tekstih, ki so izzivali posebnim posebnim negativnim družbenim pojmom. Takrat je prišel John Gay — inspiriran od poznega sodobnega satirika Jonathana Swifta (»Gulliverjeva potovanja«, »A Tale of a Tub« — satira na pokvarjenost v religiji in znanosti) — na smelo idejo napisati v tem stilu svojo balado — opero »Begger's opera«, v kateri je izpostavil posmenemu elementu takratne italijanske opere, hkrati pa polno izrazil svojo opozicijsko nastrojeno naravo.

V sodelovanju s Pepush-om, ki je napisal kratko uverturo, je vpletel v obsežno prozo 69 popevk (songs), takrat zelo popularnih, ki so bile vse smiselno za beležene. Podpisani je bil impoviziran tekst v naslovu — »songa ali balade« — pa je bil ohranjen tekst originala.

Gay je hotel prekiniti s tradicijo italijanske opere, v kateri so nastopali samo kralji, plemiči, bogovi in razna mitološka bitja, pri tem pa je začel v drugo skrajnost. Za osnovo ni vzel povprečnega človeka z njegovimi hotenji in slabostmi, fabulo je nasprotno gradil na družbenih izkoreninjenih

in jo prinesel v svet podzemlja — med prostitutke, žeparje in vlomilce. Vendar to niso povsem izmišljeni ljudje, preko njih je Gay izpostavil posmehu vrsto živih sodobnikov. Kot vzor za glavno osebo — Peachuma — mu je služil neki takratni policijski vohun, konfident, ki je uspel predati zakonu 35 razbojnikov, 22 vlomilcev in deset drugih lopovov, hkrati pa je bil velik vernik, »Deist«, kar ga kljub vsemu nič ni oviralo, da se ne bi kar petkrat oženil.

Peachum je prav tako vohun, istočasno pa nekaj šef banditskega zaledaja, ki se briga za razpodoben ukrašen in prigoljuvanih stvari, pri čemer ima skupno s svojim kompanjom, glavnim ključarjem sodnih zaporov Lockitom, kar največjo korist. Oba imata hčerki — Polly in Lucy — ki sta zaljubljeni v Captain Marcha-a, vodjo sleparske toipe, Don Huana podzemlja, ki ima ljubavno razmerje z Lucy, hkrati pa se skrivoma poroči s Polly. Oba očeta sta proti zvezi, saj svoji hčerki ne »vzgjajata« za moštve, temveč ji namo služita za pridobivanja denarja; denar pa comeni uživanje in prav to — uživanje za vsako ceno, brez ozira na kakršnokoli moralno, je osnovni motto te banditske, podzemne sredine. Ob obilici vulgarnosti, ki daleč presegajo renesančno comedio dell'arte, je v tekstu veliko cenenega, včasih pa tudi zelo prodornega humorja: Oskar Bill je smatral ta tekst za najduhovitejši, kar jih je kdaj imela kakšna Opera.

Brittenova verzija »Beraška opera«

Britten je v svoji verziji iste opere melodično v celoti vnesel vse Gayeve songe, le da jih je muzikalno obdelal. Vendar tudi njegova »Opera« ne predstavlja enovitega muzikalnega opusa, zaradi česar tudi ni opera v pravem smislu besede. Ker so popevke nekeje v sredini med zelo obširnim in dramsko zahtevnim proznim tekstom, spominja na operetto, morda pa bi jo najtočneje označili kot neko posebno vrsto drame s petjem.

Brittenovo delo je pravzaprav kompilacija raznih izraznih sredstev, ki so do danes služila dramam in operi, njegova največja originalnost pa je prav v tem, da nas skozi svo fabulo uvaja berač-avtor, podobno kot Pomet v »Dundu Maroju« in da se vršijo spremembe kar pred občinstvom, brez zavese, ker je brisan tudi ta element operne tradicije. Brez uvajanja bi bilo nemogoče razumeti sicer tako konfužno zgrajeno fabulo.

V svoji obdelavi popevk in ostrahli popularnih melodij, je ostal Britten po svojem načinu v mejah kanona in madrigala, katerih tradicija se je v Angliji ohranila preko stoletij, vse do danes. Navadno uvaja en sam pevec ali instrument, ki mu po četertem taktu na isti način sledi drugi. Tako se počasi, odvisno od dramske sinuacije, vključujejo večji ali manjši deli vsega ansambla. Te sekvence, ki so brez večjih variacij in so monotonno ponavljajo, skoroda utrjujejo, čeprav so tudi mesta, kjer se nudi možnost popolnega estetskega užitka te komorne muzikalne oblike.

Prav to komorno muzikalno vzdušje, največkrat zelo subtilno in diskretno zarisano, je postavljeno v napačno okolje, v katerem ne more enakovredno zazveneti in biti hkrati podlaga robustnemu, skoraj vulgarnemu dogajanju na sceni. Muzikalno zato po svojem značaju ne odgovarja dramski snovi in je dramaturško povsem neorgansko zvezana z dokaj obširnim proznim tekstom. Tako nujno prihaja do občutnih posledic. V trenutku, ko se začne izvijati kakšen »song«, se dramska akcija kot bitni element, brez katerega ni niti drame niti opere, povsem zaustavi.

Vrlina in draž gledališke predstave sta prav gotovo v tem, da se gledalec vključi v akcijo, se jasno opredeli za igro ali protigrado, da z nekom sočustvuje, deli junkavko zmagot kot svojo in pridozato občuti njegov zlom. Mi smo se zato ozirali na vsa znamenja, ki so izražala njegovo polno vrednost, pa govori Millerjeva drama tudi o družbeni veljavi

stke resnice že našle svoj izraz v stvarnosti — toda tak humor in taka resnica, ki ju poleg neestetike gotovo izpoveduje »Beraška opera«, sta našemu človeku z izrazito družbeno-moralnim stremjenjem povsem tuja.

V deželah, kjer še ni izvedena socialna revolucija in kjer se socializem prebija na drug način, je mogoče potrebno prikazati take izkoreninjenice, ki poleg tega, da so sami padli v popolno moralno bedo, povedo tudi kakšen stavek o amoralnosti vladajočih družbenih krogov, čeprav je beseda pošastenost, izgovorjena na ustih lopovov zelo male vrednosti.

»Beraška opera« je za naše pogoje povsem odigrala zgodovinsko vlogo. V taki obliki nam ne more proučiti tirskega estetskega užitka, ki ga človek od gledališča pričakuje in želi.

Izbora samega dela zato ni bil poseben. Ob »Beraški operi« nisimo prepričljivo spoznali najboljšega sodobnega angleškega kompozista, saj gre za adaptacijo in verzijo opere, ki je samo v svojem zgodovinskem miljeju lahko izkazovala široko zanimanje. Igralskim postulatim, ki jih terjata ta drama s petjem pa ne more zadostiti noben operni ansambel v naši državi niti najboljši od njih — ansambel ljubljanske opere.

—fid

Ob novem sonetnem vencu

Akrositiba si lotil se, Mesarši! Mešo povezal z Našo si vzelo in s svojo spretno pesniško roko postal sonetni venci klobasar!

(Jane Slak)

KULTURNI FESTIVAL SREDNJEŠOLCEV

V sredi meseca marca bo v Ljubljani festival srednješolcev. Zastopane bodo vse kulturne sekcije ljubljanskih srednjih šol: igralske družine, pevski zbori, recitalni bomo svoja lastna dela, razstavliali svoje slike, risbe in kipe, modelarji bodo pokazali svoje modele, prirodoslovci, radioamaterji in fotoamaterji se bodo odrezali po svoje, nadalje bodo sodelovali tudi glasbeniki, pevci, folklorne in baletne skupine itd.

Vsak zavod bo dal svoje najboljšo stvar. Program je v glavnem že sestavljen in zdaj nameravamo še naprositi književnika Miška Kranjca ali pa Jožeta Pahorja, da bi nam eden od njiju prisločil na pomoč.

Kakor je bilo prvotno sklenjeno, bo festival trajal teden dni. Slikarji in kiparji bodo razstavliali svoje stvari v posebnih prostorih, istotako, modelarji, prirodoslovci in fotoamaterji. Hočemo, da javnost spozna delo srednješolcev in upamo, da bomo želi uspeh. Pokazati hočemo, s čim se ukvarjamo v izvensolskem času.

Težko že pričakujemo predstave, ker bi radi videli, kako se bodo naši igralci odrezali. Z gotovostjo pa upamo na uspeh, ker imamo nekaj zelo dobrih in nadarjenih igralcev, tako na pr. Pugljevo, Pika in Burnika.

M. Medvešek.

SMRT trgovskega potnika

Zdi se, da je hotelo vodstvo SNG z eno samo potezo kljubovati vsem mnogostevnim odložitvam uradnih in neuradnih kritik, ki so očelale dramskim uprizoritvam noko standardno povprečnost v izvajanju repertoarja. Tokrat so izpremenili oboje: repertoar in način izvajanja, tako da so vsestransko prisostili občinstvo. Millerjeva tragedija je sicer že sama po sebi močno in kvalitno delo, ki za uspeh ne potrebuje posebnih akcentov, vendar že zaradi obsežnosti oz. dolžine trajanja in izredne zapletenosti zahteva spretnega režiserja, da lahko izrazi številne drobne probleme, brez katerih bi bila uprizoritev hladna in morda celo dolgočasna.

Z vsebino dela je avtor prikazal družinsko tragiko ameriškega malega človeka, ki propade v boju za življenjsko eksistenco, ker nima več dovolj sposobnosti, da bi se mogel boriti s težavami v svojem poslovnem življenju, niti moči, da bi mogel zadržati svoj notranji razkroj. Načrti in upi se mu podirajo drug za drugim in vzoredno s razočaranji se v njem stopnjuje živčna razrvanost, dokler subjektivno nima nobenega izhoda več. Njegov samomor sledi kot psihološko nujna posledica takega položaja, saj »za trgovskega potnika ni nikjer zadnje postaje, kot pravi njegov prijatelj Charley. Potek dogajanja izpričuje dvojno krivdo, moralno krivdo Illyja Lomana, trgovskega potnika in krivdo okoliščin, t. j. ameriških socialnih razmer. Na teh dveh osnovah je avtor zgradil cel idejni sistem tragedije. In posrečilo se mu je, da je z genialno silo velikega umetnika vskladil svoje hotenje s svojim pogledom na življenje in njegove probleme. Velika osebna prizadevnost odseva v delu v oni prepričljivi objektivizaciji resničnosti, ki omogoča dojetanje avtorjeve teze o malem človeku, »neznanem in neznanem, a vendar velikem princu, ki razdaje vse svoje življenjske moči, a ga na njegovi poslednji poti spremlja samo nekaj njegovih najbližjih. V svetu Howardov učinkev takšna teza s posebnim poudarkom, ki zadeva domače razmere, pri nas, kjer poukujemo dati prav takšnemu smajhne-mus človeku njegovo polno vrednost, pa govori Millerjeva drama tudi o družbeni veljavi

Strandiot Lojze: Zvečer

Kadar se mrak razteza po dolini in se vasi pokrjuje v meglice, ko zasrhubajo večerne ptice in odleže kot blaženi spomini,

ko skozi mrak zašubore potoki, ko se poti potokirajo v ravni, ko s borom bor šepete si v sipini kot mlada si zakonca po poroki,

ko tu in tam prižiga luč se v koči, ko netopirji prelete dvoirčje vsak v svojo smer, kot da zgubljeno išče;

takrat napotim po stebzah se v polje,

takrat popotnik z mano je nemr,

poosod po polju pa spokojen mir.

človeške prizadevnosti kot o etični vrednoti. Toda avtor ni hotel prikazati toliko socialne krivice sistema, v katerem lahko Howard odločajo o življenjskih usodah, kot predvsem moralni problem socialne in osebne krivde.

Na zanimiv, za nas docela nov način je ponazoril Arthur Miller svojo umetniško tendenco; v dveh vzoredno potekajočih dejanjih je oblikoval zgodbo od nastopa krize do epiloga. Dogodke iz preteklosti, ki žive v podzavesti nastopajočih oseb, je v obliki stranskega dogajanja spravil na oder in s tem omogočil brez poseganja epskih tehničnih sredstev izredno precizno in docela realno motivacijo razpleta zgodbe. Režiser Slavko Jan je z dokaj pomanjkljivimi sredstvi (n. pr. luč) uprizoril delo problemsko jasno in umetniško kvalitetno. Režiral je dosledno realistično in je zavestno odklanjal vsako možnost pritignitve imaginarnih in iluzionističnih momentov, zaradi česar je podoba Lomanovega bratca Bena (Maks Furijan) izvenela nekoliko preveč deklamatorsko. Vendar je dvignil kvaliteto celotne predstave daleč nad povprečje naših dramskih uprizoritev, k čemer pa je pripomogla v marsičem tudi izredno dobra igra celotnega ansambla. Janez Cesar in Vida Juvanova sta interpretirala morda svoje najboljše vloge in bosta prav gotovo ostala gledalcem za vedno v spominu. Najtežje stališče je prav gotovo imel debutant Lojze Rozman kot Biff, tako zaradi izredno zahtevne vloge, kot zaradi Cesarja svojega protigralec. Svojo nalogo je rešil zadovoljivo kljub težji protigradevni igri. Motila je edino njegova pretirana krčevitost v podajanju akcentov,

Bila je velika, imela je svetle valovite lase in lepe, temno-modre oči. Prišla je v predavalnico gotovo izpred vrata, pozdravila in sedla na prvi prosti stol. Gledal sem jo in kadar je bolj premaknila glavo, sem skušal ujeti njen pogled, toda le bežno je ustavila oči na vsakem od nas. Pa vendar se mi je zdelo, da bi nas že neskončno rada spoznala in se nasmejela. Saj so bile njene kretnje tako žive in nestrpne. Ko je profesor z nasmehom odšel iz seminarja je obsedela tiho in mislila sem, da je v zadregi. Nenadoma je vstala, raztegnila ustnice in prijazen glasom dejala:

»Jaz sem Majda. Pa tudi vi mi povejte svoja imena! Nismo bili vajeni tako odkrito zahtevajočih besed. Nasmihami smo se, kašljali in nekdo je prisiljeno kihnil. Majda pa je skrcila oči, stisnila ustnice, nato pa žalostno premetala oko in njene se ni zganil, čeprav bi ji morda mnogi radi dejali: »Razumeti nas moraš, saj nam ugajajo, toda naša dekleta ne govore tako z nami in moramo te spoznati, da te vzamemo takšno, kakršna si.« Ne vem, zakaj smo molčali, ker pa smo molčali mi, — je molčala tudi ona.

Minevali so tedni. Mnogo smo govorili o Majdi. Bila je zanimiviji predmet naših pogovorov. Tudi drugi so jo že opazili in nas povpraševali o njej, mi pa je pravzaprav sami nismo poznali. Je gledali smo jo in zdelo se nam je lepa, žalostna in mirna z nekim skritim, prijimnim veseljem.

Nekoga poznega jesenskega dne smo šli na zdravniški pregled. Vso pot smo se smejali in kljub mrazu nam je bilo toplo in prijetno. Je Majda je povešala glavo in njene oči so preplazeno begale na vse strani.

IZ ALBUMA NAŠIH MLADIH UMETNIKOV

Milogoš Dominko: DEKLICA

Dve razstavi

V Moderni galeriji razstavlja jo t dni ciklus barvnih lesorezov japonskega slikarja Ichiryuji Hiroshige. To je prva razstava te vrste pri nas in je že v tem oziru pomembna novost. Opazovalcu se v teh slikah razkriva docela tu sv. ki pa je v svoji tematiki v tolikšni meri obče človeški, da ga more dojeti vsak, tudi povprečen poznavalec estetskih vrednot. Hiroshiga je resnično mojster v svoji stroki, to je mogoče ugotoviti že ob bežnem pogledu na razstavljeno delo — »53 poštnih postaj na cesti Tokaido«. Na vsaki od teh 53 podob je droben izrez japonskega življenja podan na sugestiven in prepričljiv način, in vsaki podobi je izražen specifičen odnos do življenja in njegovih problemov. Hiroshiga spominja z marsikaterim motivom na evropskega mojstra Brueghela, morda še bolj zato, ker je obema skupna težnja po problemski umetnosti, oziroma umetniški do zunaj njega sveta. Z. K., pisec uvoda v katalogu, se je pač resno zmotil, ko je napisal, da je glavnina vrednosti japonskega lesoreza v barvi; in to ne v kompliciranih barvnih odtenkih, kot jih zazna naše oko v naravi, temveč v

Zdelo se mi je, da ji srce na obrazu oblikujejo neko posebno čustvo in da jo pretresa meni neznani nemir. Videl sem, kako je nekajkrat stisnila zobe in dvignila glavo, toda že naslednji trenutek je dobilo njeno lice prejšnji izraz. Ko pa sem slonel pred vrati in čakal, da me zdravnica preišče je prišla mimo

zdelo, da sem najbolj nesrečno in najbolj osamelu utje. Bolj sem si govoril, da misli vsak mlad človek tako, tem bolj sem čutil, da sem tako sam samo jaz in da bom lahko nekdo priznal, da so bila moja čustva edinstvena. Takrat sem zagledal Majdo. Drobeno dekletce je vodilo za roko in ko sva postala,

Ala Peče:

Majda

mene in začutil sem bolj kot videl, da me je s solznimi očmi premetala in lahno, skoraj nevidno zardela. Da mi je ta dan še danes v spominu je kriva Vera, ki je s skrivnostnim nasmehom pripovedovala, da se Majda ni hotela sleči, da bi jo sesrta stehala, niti ni ubogala, ko je to zahtevala zdravnica. Obledela da je šla z njo v sobo, nato pa čez dolgo časa žalostna odšla.

Takrat sem si želel, da bi jo vendarle enkrat spoznal, da bi ji lahko govoril in se z njo smejal. In ker nisem imel edine te želje smo sklenili, da naredimo majhno zabavo na katero povabimo tudi Majdo. Prijazno je poslušala naše vabilo in dejala shvala vame, vendar pa ni nihče vedel, ali je ta shvalava odklonitev ali zahvala in obenem privoljenje. Tako smo čakali tisti večer zelo nestrpno, najbolj nemara jaz, ki sem si že dva dni pred zabavo le s težavo drotil svoj nemir in čudno čustvo. Majda pa je prišla na zabavo. Bila je vesela in vsak trenutek si je na novo osvajala srca svojih tovarišev in jih ommamljala s preprosto veselostjo, nežno lepoto in prijeto lahkoto s katero je plesala. Le dekletu so hladno občevala z njo in na njen smehljaj odgovarjale z jezo. Prav malo jih je bilo, ki so v njej videli dobro, morda malo čudnačo osamelo mlado bitje in so se vesele njene sproščenosti.

Po tem večeru ni nihče več prepoznal Majde in če sem jo zdelo, da sem najbolj nesrečno in najbolj osamelu utje. Bolj sem si govoril, da misli vsak mlad človek tako, tem bolj sem čutil, da sem tako sam samo jaz in da bom lahko nekdo priznal, da so bila moja čustva edinstvena. Takrat sem zagledal Majdo. Drobeno dekletce je vodilo za roko in ko sva postala,

Prepoznal Majde in če sem jo zdelo, da sem najbolj nesrečno in najbolj osamelu utje. Bolj sem si govoril, da misli vsak mlad človek tako, tem bolj sem čutil, da sem tako sam samo jaz in da bom lahko nekdo priznal, da so bila moja čustva edinstvena. Takrat sem zagledal Majdo. Drobeno dekletce je vodilo za roko in ko sva postala,

da bi izmenjala nekaj besed, jo je nežno božala po temni glavic.

»Zelo rada jo imaš,« sem dejal in z nasmehom je potrdila. »Bi imela tako bebičo?« sem v šali vprašal. Upria je oči v moj obraz in s stisnjanimi ustnicami skoraj hudobno spre-govorila: »Tepček!«

Kmalu sva se poslovila. Zal mi je bilo, da sem toliko govoril in jo ujezil. Še nekaj je, še ne poznam Majde,« mi je govorilo srce, ko sem stopal proti domu.

Prišlo je poletje. Počasni so minevali vroči dnevi in skoraj želel sem si predavati. Sedaj nisem mogel niti od daleč občudovati Majdinih las in njene postavice. Kopala se ni nikoli, na sprehozi ni hodila in nihče mi ni vedel povedati kaj dela in kje je. Nekoč pa, ko sem s prijatelji šel na Pohorje, se nam je pridružila. Presenečen sem bil. In ko smo hodili od vrha do vrha in prenočevali v raznih kočah, sem vedno teje čakal nanjo in kljub temu, da se me je izogibala, sem mislil, da me pozna mojega čustva. Morda sem se motil. Ne vem.

Se vedno mi je živo pred očmi neko zgodnje jutro na Sumiku. Stopil sem iz kobe, si z las pobiral slamo in na vse pretege zehal. Gozdovi v okolici so rahlo šumeli, v dolini je šumel potok in počasni sem krenil proti gozdu. Opojno je dišalo in kljub vlagi, ki mi je bila prijetna, sem šel dalje. Dospel sem na zeleno jaso in rad bi bil legel, toda trava je bila vsa rosna in vodne kapljice so se lesketale v soncu v najrazličnejših barvah. Bil sem vesel in zal mi je bilo, da sem sam.

Pobral sem suho vejo, ki je ležala na tleh in žvižgaje prekoračil travnik. Zopet sem bil kraj gozda in potoka, ki pa je tu delal majhen slap. Običajno smo se tu pod njim umivali in spomnil sem se, da nimam ne mila, ne brisače. Jel sem pohajkovati sem in tja. Tedaj se mi je zazdelo, da nekdo v bližini poje. In res, zagledal sem Majdo, ki je čisto gola, s hrbtom proti meni stala ob potoku in si z belo brisačo drgnila rame-na. Ko se je nekoliko sklonila sem čakal, da se bo obrnila in postalo mi je hladno in vroče obenem. Počasi sem stopal proti vodi in vedno bliže sem bil njenemu telesu, ki se ga je oklepal sonce. Z vejo, ki sem jo še vedno držal v roki, sem zadel ob kamen in Majda se je naglo okrenila. Videl sem njene velike, preplazene oči; videl sem njeno blede lice, ki ga je pokrila rdečica, toda sedaj sem videl še več. Videl sem njeno telo, ki je bilo od vratu pa do stegna zgrbančeno, vse svetlo-rdeče in ponekod modro. Lise, ki so se ji v krožnih gubah zadrževale v kožo so menjavale barvo in strmeli sem vanje, kakor v nekaj nenavadno bridkega. Nato pa sem dvignil oči od tega pohabljenega telesa k lepemu obrazu in spomnil sem se Majdine občudovane postavice, njenih kretnj in besed in najraje bi bil zajokal. Ko jo je lahno pretresel mrz sem stopil k njej in jo potegnili iz vode. Z brisačo si je hotela skriti golo telo, s solzami pa, ki jih je imela v očeh, mi je pokazala svojo žalost in trpljenje. Stala je pred menoj in nežno, kolikor sem je mogel sem jo poljubil in pobožal po licih. Z nekim strahom me je potisnila od sebe in s tresočim glasom dejala: »Počkaja!«

Opazoval sem jo, ko se je oblačila in vedel sem, kako trpi. Pa vendar sem se veselil tega, kajti še vedno sem jo ljubil in upal sem, da jo bom lahko tolažil in ji lajšal trpljenje, ki prav gotovo ni bilo majhno, ne kratkotrajno. In ko je bila gotova sem moral pogledati njen stas, ki se mi je zdel pod obliko lep in pravilen. Uganila je moje misli in rekla: »Zakaj nisem grda. Bilo bi mnogo laže.« Rad bi jo bil obsul z besedami, pa nisem mogel, le poljubil sem jo in z neko težavo zajeljal:

»Bodi moja!«

Obrnila je obraz proti meni, razprla svoje modre oči in okrog ust ji je zaigral bridke smehljaj. Morda je govorila: »Ljubil si me, sedaj pa se ti smilim.« Bil sem v zadregi, pa sem jo je objel in kljub njeni kretnji je nisem hotel izpustiti. Čutil sem, da se je pomirila in tudi njen obraz je govoril tako. Meni pa je bilo lepo, kot še nikoli.

Lepa Majda je postala moja. Bila je še vedno ljubljena in občudovana, toda ali je mene ljubila ali ne, tega ne ve nihče,

(Koniec na 6. strani)

Morfologija slovenskega jezika

Skripta, prirejena po predavanjih prof. dr. Franca Ramovša v l. 1947/48. DZS založila za Univerzitetno študijsko komisijo. Str. 167.

Skoraj 30 let je, odkar nam je prof. Ramovš objavil kot V. knjigo svoje Historične grammatike *Oblikoslovje* (morfologijo) slovenskega jezika (Historična grammatika II. 1924, str. II.). Neumornemu znanstvenemu delavcu ni bilo dano, da bi svojo veliko zamisel do kraja uresničil. Ovir in preprek je bilo vsakršnih. Pač je bila v nad tridesetih letih Ramovševih predavanj na ljubljanski Univerzi večkrat na vrsti tudi slovenska historična morfologija, a tiskanega sistematičnega pregleda smo pogrešali doma in v tujini. Zato je treba močno pohvaliti vzpodbudo nekaterih slušateljev slavistike, da pripravijo in izdajo vsaj skripto iz tega predmeta, prof. Ramovšu pa biti hvaležen, da je pokazal vso pripravljenost in razumevanje za načrt, ko že zaradi prezaposlenosti ni mogel snovi primerno obdelati in izdati.

Pričujoča *Morfologija slovenskega jezika* je v obliki skript prirejen ciklus dvoletnih Ramovševih predavanj o oblikoslovju iz let 1947/48 in 1948/49. Slavisti, ki so skripto pripravili, so imenoma navedeni v predgovoru knjige; največ prizadevanj in truda je v izdajo knjige vložil pač prvi med njimi. Knjiga, ki smo jo dovolj nestrno pričakovali, je namenjena predvsem študentom slavistov za študij; a po njej bo posegel še marsikdo drugi. Razdeljena je na Uvod (str. 5-10), Tematologijo (11-27), Morfolgijo nomina in pronomina (29-115) in Morfolgijo glagola (117-150). Najzanimivejše je pač poglavje o deklinaciji substantivov, kjer se razgreje pred bralcem nenavadno pestra slika najrazličnejših form in se hkrati najbolj očituje moč glavnega gibalca v morfologiji — analogije. Na koncu je poleg seznama kratice knjigi pridejan seznam citirane literature in osnovnih del o morfologiji (študentu v orientacijo), seveda tudi nepogrešljivo stvarno in besedno kazalo, brez katerih si sodobno urejene znanstvene knjige skoraj ne moremo misliti.

Kdor je poslušal Ramovševa silno intenzivna in zgoščena predavanja, ve, da ni bila mala reč, vedno in verno beležiti njegove dograjene stavke in izklesane formulacije. Včasih je že ena izpuščena beseda lahko docela pokazala smisel povedanega, kajti našil v Ramovševih predavanjih ni bilo. Povrh vsega je bilo tu še toliko tujih, slušatelju čisto nerazumljivih besed, a s table je bilo treba kar najhitreje in najtočneje prepisati med razlago podano gradivo. Da so zato zapiski slušateljev nepopolni in lahko celo napačni, ni nič nerazumljivega ali nenavadnega. Treba si je pač pomagati s kombiniranjem več zapisov.

Vse to so doživljali gotovo tudi slušatelji, ki so skripto prijeli za izdajo. Dela pri tem ni bilo malo. Kljub vsemu trudu pa žal vendar ne moremo reči, da je knjiga takšna, kakršna bi morala biti ali bi vsaj lahko bila. Tekst, ki so ga po zapisnikih pripravili za tisk, so premalo natančno in kritično pregledali. Tudi prof. Ramovš, ki je skripto sicer pregledal in besedilo tudi popravil, se, kakor vse kaže, ni mogel docela posvetiti izdaji; izida knjige pa ni več ukaal: sredi korekturnega dela se je za vedno poslovil od nas.

Knjiga kaže marsikako pomanjkljivost, včasih celo neko površnost, ki moti in nas tu in tam navdaja morda z rahlim nezaupanjem. Treba je imeti pred očmi, da tiskana knjiga (čeprav kot rokopis; prav gotovo bo prišla v roke tudi tujim slavistom) je niso navadna razmnožena skripta, kjer smo navajeni včasih zatistiti oko. Res je škoda, da moramo v poročilu o prvi slovenski morfologiji, ki smo nanjo čakali toliko let, omenjati predvsem njene hibe.

Navedel bom nekaj pomanjkljivosti obenem s kakšno pripombo. Pri tolmačenju maskulinizacije nevtver je nedoslednost. Na str. 36 beremo, da se je v glavnem izvršila iz morfoloških vzrokov, da

je plod izravnavanja sklonov med maskulinom in nevtrom, torej ni glavni razlog glasoslovnega značaja, za kar so navedeni tudi primeri. Toliko bolj nas začudi nasproten zaključek na str. 79 (če ga prav razumem), da sta maskulinizacija in feminizacija najprej glasoslovnega in šele potem morfološkega značaja. Pripomnil bi, da sta oba pojava obravnavana veliko preskromno in presplošno. Prireritvev obsežnejšega gradiva bi dala marsikak drugačen, zanimiv rezultat. Pri tolmačenju feminizacije (str. 37) mi ni všeč izraz *akana* je "končnica, ker s tem navadno razumemo fonetični proces. Pri instrumentalu (*vatami*) pa je celo za nobeno "akanje" ne gre več.

Pri D. sg. m. n. je v 1. točki (str. 39) presplošno rečeno, da se —u reducira v polglasnik; lahko se, ni pa nujno isto velja za neakcentuirano končnico —i v N. pl. m. (str. 43).

Primer *u tim erdečim moryci* na str. 41 je med šentjerneje ušel menda iz Trubarja. — Če rečemo, da se je neka končnica obdržala do danes pri adverbih in navedemo nato najprej — Trubarja (*vknače*, str. 41), je ta "danes" presneto dolg. — Neroden je izraz *prek o razvelariziranega prehoda*: u-ŭ-i (41). — Lokativna končnica sg. m. n. —u bi kot edina veljavna v knjižnem jeziku zaslužila svoj odstavek (41). — Nerodne ali površne stilizacije na str. 42 in 43 so: ugovorjtev, da je končnica i. sg. —om prevladala pri mask. in nevtvih; da —em konkurira z —om (v resnici je obratno); da "konkurenca" pri Trubarju se ni povsem izpeljala (mišljena je prevlada —om; da je v določeni pogojih končnica —om prešla v —um v starejših tekstih (v govoru ne); da je —am od zadnjega desetletja XVI. st. splošna končnica i. sg. m. n., ko pa beremo v naslednjem stavku, da je končnica bila razširjena v XVI. st. v več primerih v gorenjskimi, dolenjskimi pa je že ni poznala (bolje bi bilo stavka zamenjati); da končnica je v glavnem ne sega preko okvira maskulinskih i-jevskih del, ker naslednji stavki to ovirajo. — Drugi del predzadnjega stavka na str. 43 spada v oklepaj. — Na str. 44 v 9. je končnica samo —i, ne —ovi.

Da je —am (D. pl. m. n.) v slovenski knjigi od Stapletona dalje tradicionalna končnica, je ugotovitev, da ji manjka drugi mejnik (47).

Mešanje dveh razlag v tolmačenju nastanka končnic —em in —ih v D. in L. pl. je povzročilo pravcar konglomerat zmešnjave protislovij in netočnosti, ki se v knjigi vedno znova ponavljajo (str. 47, 64, 65, 73, 77). Razpoznal se v tem ne bo nihče. Treba bi se bilo odločiti za eno razlago — v tej knjigi pač za tisto, ki jo je podal Ramovš v Slavistični reviji 1949 in se nanjo knjiga tudi sklicuje (str. 64; kot da bi jo res upoštevala; upošteva jo sicer, pa kako!).

Prekmursko končnico I. pl. n. —ami navajati na dveh mestih (z dvojnimi izvori: str. 49, 50) in na tak način ni dosledno. — Iskati nastanek končnice I. pl. n. (in m.) —ami v vplivanju končnice I. sg. m. n. —am (49) vsaj pri dolenjskih pisih XVI. st. (Trubar) še ne moremo (prim. 42, 43); posebej za Trubarja tega velja tudi v obliki D. pl. n. —am menda še ne moremo iskati (prim. 47).

K obliki *dva okna* bi pripomnil, da to morda ni povsod pluralizacija (50), v nekaterih govorih bi utegnili to biti v resnici maskulinizacija (prim. Založe v Sav. dol.: 2 okna, 3 okni kot 2 brata, 3 brati).

"Pregled" o-jevske sklanjatve na str. 52 prav gotovo ni pregleden, vse preveč je nesistematičen.

Da bi D. sg. in N. pl. po n-jevske sklanjatvi lahko imeli samo samostalniki, ki označujejo moška oseba imena (53), je preveč rečeno (prim. *zbelnavi*, 39; *stannue*, *klinaue*, 44).

Stilizacija prvih dveh stavkov 3. točke na str. 53. in zveza med njima ni dobra. — "Knjižni adverb" *pótem* (55), ima v SP križec prav kakor ni dovoljen v knjižnem jeziku instr. s *psi* (66).

(Nadaljevanje na zadnji strani)

ŠPORT

Anketa „Tribune“ o športu

Igrišče na Mirju — Povezava med študentsko in delavsko mladino — Zakaj »Svoboda«?

V tej anketi ugotavljamo, če dalj časa možnosti za priključitev, združitve ali ustanovitve posameznih klubov ali sekcij oz. celovnega društva. Malokdo izmed udeležencev ankete je poznal pravi položaj športa na Univerzi. Prav zato so tudi predlogi, stavljeni v tej anketi, več ali manj nerealni.

Vsekakor je najbolj opremljena misel, da naj naši športni študentje vstopijo v kak klub ali društvo, ki ima za to pogoje in ki mu študenti že nekako po naravi pripadamo. Če nimamo sredstev za ustanovitve svojega društva, se moramo lotiti kake druge rešitve. V anketi smo brali 2 predloga, ki

priporočata prvi Svobodo, drugi Odred za matično društvo študentov.

Prav je, če osvetlimo oba predloga. Odred je eno najmočnejših športnih društev v Sloveniji, ki je razpolaga s svojim športnim parkom, z moštvii in ekipami, ki nastopajo v raznih tekmovanjih. Morda bi se dalo trditi, da je Odred društvo, ki teži h kvaliteti, ker je prav zares težko reči, da se ukvarja z začetniki.

Nedvomno je predlog o priključitvi k SD Svobodi plod treznega premisleka. SD Svoboda je mlado društvo, ki nima še svojih igrišč niti ne standardnih ekip v tej ali oni sekciji. Prav zato je priključitev k Svobodi za nas študente ugodna. S podporo pri graditvi stadiona bi postali koristni igrišča. Sredstva za gradnjo so že odobrena kakor tudi prostor, kjer naj bi bila igrišča. Vse čaka samo pridnih rok.

Uvrstitve naših študentov v moštva in ekipe Svobode, bi ne pomenila razdirati že obstoječe. To bi bila samo organska povezava delavske, študentske in ostale mladine na tem področju. Poseben pomen je tudi v tem, da SD Svoboda deluje na tistem mestu Ljubljane, kjer se v največji meri razvija študentsko življenje. Na Mirju, Viču in pod Rožnikom raste cela vrsta institutov, laboratorijev, fakultetnih poslopij in študentskih domov. Tudi igrišča bodo na Mirju, t. j. ob cesti v Mestni log.

Ker je SD Svoboda pripravljena nuditi našim športnikom vso pomoč, homo na ta način lahko zadovoljivo rešili na videz nerešljiv problem športa na Univerzi.

Strelci MAK so prvi nastopili

Mariiborski študentje so ustanovili svojo strelško družino. Pred kratkim so prvi nastopili v dvobojih z zračno puško. V prvih dveh nastopih so premagali strelske družine heroj Boršek in strelsko družino Bohor. Študentje strelci Mariborskega akademkega kluba so po prvih uspehih doživeli tudi prvi poraz. Premagali so jih gojenjci kovinarske šole TAM, ki so člani družine Kajuh. Ponovno zmago pa so študenti dosegli v dvoboju s II. gimnazijem Mariboru. Najbolj so se v teh tekmovanjih izkazali Vrablova, Pintarič in Zunko.

Novi državni prvaki

Tekmovalac Stefe

22. februarja je bilo zaključeno državno smučarsko prvenstvo. Tekmovanje v alpskih disciplinah je bilo na Zelenici, dočim so skakalci tekmovali v Bohinju, kjer so merili svoje moči tudi tekači.

Novi državni prvaki so:
Moški:
Veslalom: Janko Stefe
Slalom: Janko Stefe
Tek 18 km: Zdravko Hlebanja
Smuk: Tine Mulej
Skoki: Janez Polda
Štafeta: Enotnost (4x10)
Klasična kombinacija: Gašper Kordež
Ženske:
Veslalom: Nada Urbar
Slalom: Nada Urbar
Tek 10 km: Tončka Jakopič
Štafeta 3x5 km: Gorje

Nove naloge strelcev

Po prestanem počitniškem mrtvilo se ASD temeljito pripravila za organizacijo prvenstev v streljanju na posameznih fakultetah. Z organiziranjem prvenstva v sobnem streljanju, ločeno na vsaki fakulteti bomo skušali privabiti v strelško družino čimveč članstva. Zato tudi apeliramo na posamezna združenja ZSJ in ZK, da propagirajo med svojimi člani čim večji obisk na treningih oz. prvenstvih fakultet in v zadnjih dneh marca na prvenstvih Univerze, kjer bo zastopala vsako fakulteto vsaj po ena 5 članska moška in 3 članska ženska ekipa. Predvsem vabimo v naše vrste študentke in študente prvih in drugih letnikov, saj strelska družina na Univerzi nudi tudi razvedrilo in veže študente različnih fakultet med seboj.

Vzporedno s tekmovanjem za prvenstva fakultet bo priredil odbor ASD tudi teoretične tečaje o športnem streljanju. Naši znanci tekmovalci (Minorko, Rems, Kveder itd.) bodo predavali o orožju, o tehniki streljanja, o pripravah za tekme, o tekmovalnih disciplinah in o vseh tehničnih pripomočkih, ki naj privedejo do tega, da doseže strellec dober rezultat. Predavanja bodo v sobi 90 na Univerzi.

Da bi razširili in izboljšali delo v naši družini, je odbor sklepal, da bodo odslej odborove seje javne in želimo udeležbe vseh. Želimo tudi slišati kritiko našega dosedanjega dela. V ta namen sklicujemo prvi takestanek v torek 10. marca 1953 ob 19.30 v sobi 90 na Univerzi.

Kržišnikova na tekmovanju

itd. ASD se močno trudi in po-teguje za prvo mesto in osvoboditev »Poletovega pokala«, zato upamo, da ne bo na Univerzi nobenega študenta, ki ne bi podprl našega prizadevanja.

Letonja Ludvik

Dopisujte v TRIBUNO

Študenti VPŠ na Komni

O TECAJU VPS

Smučarska sezona je na viku, o študentskih smučarjih pa razen o vrhunskih ni ničesar slišati. Dasiravno smučarja ne zanima vsak tečajek, vendar vestno prebere vsaj kakšno je bilo vreme, kje so dobili denar za tečaj in če so morda brihtne glave tečajnikov iznašle kaj novega, kar je seveda mogoče le na zabavnem področju, kjer nam študentom nikoli ne zmanj-

ka, kot pravimo. Zaradi tega je naša dolžnost, da o vsakem takem uspelem ali neuspelem tečaju nekaj napišemo, kar bodo kasneje znali oni, ki se bodo znašli v podobnem položaju, izkoristiti.

Skupina telesne vzgoje na VPS ima v učnem načrtu tudi smučanje, zato je uprava priredila tečaj, katerega sem se kot njen študent udeležil. Cutim dolžnost, da o tem zelo uspelem tečaju, kakor se je izrazil o njem prof. Klojčnik Adi, nekaj napišem.

DOBER INSTRUKTOR!

Instruktor je vstopil v vlak šele na Jesenicah. Ta je skrbel za naše smučarsko znanje in v nič manjši meri za veselo razpoloženje. Bil je to odlični učitelj, dober in vesel tovariš Hrovatin Bojan, kateremu se na tem mestu v imenu tovarišev najlepše zahvaljujem za njegov res velik trud.

NASE DELO

Foleg treh dopoldanskih in dveh popoldanskih ur smučanja smo imeli tudi vsakodnevnega večerna predavanja o tehniki in metodiki smučanja, organizaciji tekem in o zimskih nevostih v gorah, iz česar smo na koncu opravili tudi teoretični del izpita. Na praktičnem delu izpita pa smo bili ocenjeni iz tehnike in učnega nastopa pred otroki, katere smo z uspehom predstavljali kar sami.

MASKERADA

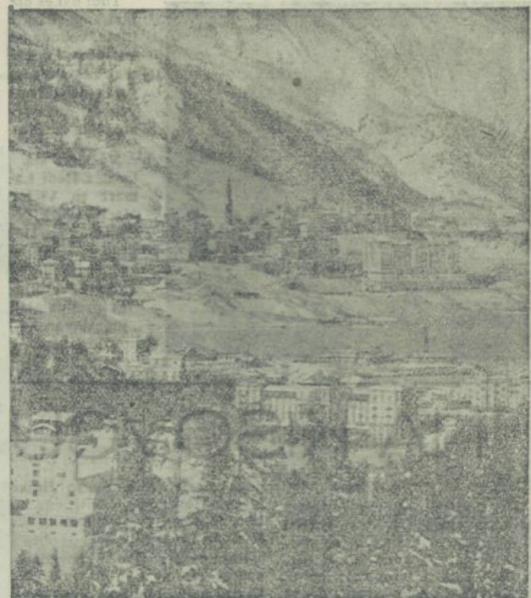
Mens sana in corpore sano! Ker so bila telesa utrjena in močna, prilagojena na vsakršne napore, smo morali zadovoljiti tudi duha, kar nam je v dobri meri uspelo. Edina gosta in vse hotelsko osebe je na sobotni večer opazilo neko mrlično pripravljajev. Vsi študentje smo se maskirali (vsak zase) in v sprevidu prikorakali v jedilnico, kjer smo ob zvokih Radia Ljubljane utešili željo po zabavi, saj so nam maske to dovoljevale. Upamo, da smo zadostili tudi Kurentu — bogu veselja in da je v nas dobil dobre in solidne potomce.

Nekateri izmed nas so spohtualite tudi nekaj originalnih iger na snegu za otroke, katere bodo, kot so objavili, preizkusili pri delu z mladino in o uspehih poročali.

Govnjač, vrh Gracie, Bogatinsko sedlo pa so bili preizkušnja naše vzdržljivosti. Razgled na Jalovec, Mangart, Karavanke, Savinjske Alpe in Krn pa je poskrbel, da smo še bolj vzljubili naše planine.

SONCE JE OPRAVILO SVOJE

Vsak bledolienček želi biti zagorel, tudi mi. Bil smo prav veseli, ko nas je sonce močno ožgalo in so se drugim kolegom cedile sline za lepo njavo barvo. Zato predlagam: »Hodimo v planine in uživajmo lepo to zimsko naravale!«

V nedeljo 1. marca je z jutranjim brzovlakom odpotovala v St. Moritz naša smučarska reprezentanca, ki se bo udeležila mednarodnih študentskih smučarskih iger. Reprezentanco sestavljajo: Prestor, Hladnik in Pogacnik za alpske discipline; Soherl, Svet Kalan in Marinkovič za tek in štafeto; Dobrin in Gorišek pa za skoke. Z reprezentanco sta odpotovala tudi Hinko Urbanc, predsednik UO in Vlado Mikuž, član sekretariata UO. Poročilo o tekmovanju v St. Moritzu bomo objavili v prihodnjih številki. Tekmovanje bo v dneh od 2. do 8. marca.

POLETU V PREMISLEK

O študentskih športnih problemih bi lahko pisali več

Polet je edini časopis v naši republiki, ki obravnava izključno športno problematiko. Prav zato menim, da naj bi bil to prav zares časopis telesne vzgoje in športa. Obravnaval naj bi tozadevno problematiko, kar je še posebej važno. Registrirani posamezne dogodke doma in po svetu, ostale stolpce pa napolniti z zanimivimi ali nezanimivimi reportažami, ni dovolj. Prav posebno se čutimo pri našem športnem tedniku zastopavši prvenstvo v Kranjski gori. Teško bo najti v arhivih Poleta številko, kjer se piše o študentih, če teže pa bomo našli koticček, kjer se piše kaj o ljubljanskih študentih. Vse prej bi zasledili besedo o naših kolehih drugod po svetu kakor pa o nas. Znano je, da smo študenti v Ljubljani v zelo slabem položaju v vsem, kar zadeva šport. Nima-mo niti materialnih niti igrišč, prav tako ne teleradijskih sredstev za vzdrževanje vsaj tistega, kar imamo. Z ogromnimi težavami se bore maloštevilne sekcije in klubi v

okviru Akademkega športnega odbora. O vsem tem ni v Poletu niti besede. Celotni dnevni tisk, ki se več ali manj omejuje na registracijo važnejših dogodkov, je razpravljal o teh perečih problemih.

Posebej bi veljalo omeniti poročilo Poletovega dopisnika o smučarskem študentskem prvenstvu. Slaba udeležba, organizacija še kar, starti z zamudami, to je vse, kar nam je vedel povedati. Ali bi ne bilo prav, če bi dopisnik omenil tudi neštete težave v zvezi s tem prvenstvom? Ali je samostojna organizacija take prireditve res tako malenkost? Poleg Planiškega tedna in državnega prvenstva je bila to ena največjih smučarskih prireditev v tej sezoni. Prav gotovo je zaslužila več pozornosti, kakor prav stavkov na zadnji strani s polkvečenimi imeni. Mar ni prav zares čudno, če Slovenski poročevalci objavi dalje in točneje poročilo kakor športni teknič?

Bilo bi prav, da se uredništvo Poleta nad temi dejstvi zamisli!

V Švico bi radi...

Igra s puckom je priljubljena med vso športno javnostjo po svetu, pa tudi pri nas v Ljubljani. Ni skrivnost, da igrajo hokej po zapadnih državah predvsem študenti in mladi ljudje sploh.

Tudi pri nas v Ljubljani je športno občinstvo ob redkih dnevih hokejskih tekem navdušeno, čeprav se zaveda, da hokej, ki ga gledamo, že močno zaostaja za evropskim nivojem. Tudi v državnem merilu je moštvo Ljubljane zaostalo, saj je zasedlo na drž. prvenstvu zadnje mesto.

Pred nekaj dnevi je prišel na UO ZSJ znan hokejist Ljubljane z željo, da bi sodelovala na prvenstvu študentov v St. Moritzu tudi hokejska reprezentanca ljubljanskih študentov oz., da bi sestavili kar državno reprezentanco. Ali

ni čudno, da so hokejisti Ljubljane šele zdaj spoznali, da je večina njihovih članov študentov? Tudi Akademskemu športnemu odboru ni bilo mar, da bi vključil drsalce in hokejiste v svoje območje. Če so to študenti in to so, kakaj ne bi tudi v športu pokazali, kaj so in kaj zmorejo.

Ni pošteno nastopati za barve Univerze samo takrat, kadar gre za ugodnost potovanja v inozemstvo, v tem primeru v Švico. Ali ne bi bilo vse lepo in prav, če bi imeli tudi svojo ekipo drsalcev in hokejistov? Ekipa ljubljanskih študentov bi bila prav gotovo ena najmočnejših v državi, saj celo omenjeni hokejist zatrjuje, da bi bilo to, kar bi poslali v St. Moritz, najboljša, kar premoremo. Premislite torej — in ukrepajte!

NA KISOVCU

Skupina tabornikov Črnega mrava na smučskem tečaju

»Hojla-dri-ja-hoooi! Ze greš Zlčnica brni in stoka pod težkim tovorom. Kup smuči in nahrbtnikov se počasi, a vztrajno pomika iz doline Črne mrave proti Mali planini. Praznih hrbtov in lahkih nog stopa pešičica veselih smučarjev v strmem bregu proti Kravim pečem. Tetka teleferična vrdano ježi, fantje in dekleta pa jo zadovoljno opazujejo.

Iže pred prázsnim domom na Kisovcu. Na cilju smo. Dvanajst tabornikov z medicinske pričetja smučarski tečaj. Uspešno delo v semestru zaključujejo z enotemsko smuko sredi bele opojnosti... Lepo je tučaj. Prostorni dom stoji na robu, od koder zajame oko vse Karniško polje tja do Ljubljane, ki zažari ob jasnih večerih na ozorju kot migljajoč zlat trak...

(Koniec na 6. strani)

Na Komni

Tudi dares objavljamo sliko iz filma, vendar ne kot uganko, ker tega filma nismo vsi videli, temveč le nekateri ali bolje izbrani.

Na sliki sta igralca Hedi Lamarr in Victor Macture v vlogi Samsona in Dalilile v istoimenskem filmu. ki ga je v Ljubljani predvajala jugoslovanska kinoteka.

Zanimivo sti

Cezij zdravi raka

Teleterapija s pomočjo cezija je zdravila cenejša in uspešnejša od dosežanih načinov zdravljenja raka in predstavljajo v resnici napredek medicinskega.

Izžrebani reševalci

Uredništvo Tribune je prejelo večje število rešitev nagrajene filmske uganke, ki smo jo objavili v zadržani številki. Pri frezancu, ki se je vršilo v petek dne 27. februarja sta bila izžrebana naslednja dva reševalca: Millivoje Zanevski, študent TVS in Bina Milošević iz Ljubljane. Vsem tistim, ki pa niso uganke pravilno rešili, sporočamo, da se igralca na sliki imenuje MARTINE CAROL in je igrala v filmu »Varuj se piavoletke« iz Ljubljane iz Verone. Opozarjamo vse reševalce naših nagradnih vzklikov in uganke, da nam ne pozabijo rešitvijo poslati tudi kupona, ker rešitev brez kupona ne moremo upoštevati. Nekdo nam je z rešitvijo poslal še sliko igralke, če jo morda želi nazaj, jo lahko dvigne v uredništvu med urami. Vsem tistim, ki so v rešitvi napisali, da je igrala na sliki Gina Lollobrigida sporočamo, naj primerjajo sliki obeh igralok in se prepričajo o svojem slabem poznavanju film zvezd. Večina reševalcev je pripisala tudi svoje pripombe, kot odgovor na vprašanja v uganke. Menijo: Naj jih objavimo še. Zelim se. Ni napačna. Ne nasprotujem. Vseč je pa igralca Martine Carol vsem, nekaterim celo zelo.

To je izjavil W. C. Devison, dekan univerze Duke. Poleg ostalih 30 univerz na jugu ZDA tudi ta sodeluje pri organizaciji raziskovalnega dela, ki ga bodo vršili v Institutu za jederna proučevanja v Oak Ridgeju, ki drugič spada pod komisijo za atomsko energijo. Cilj teh raziskovanj je izpopolniti zdravljenje raka s pomočjo žarčenja s cezijem.

Teleterapija s cezijem je podobna današnjemu zdravljenju raka z X žarki, ki jih daje radij. Rakasto tvorbo izpostavljen intenzivni žarkom, bodi radijem, kobalta ali cezija, ki ubijajo

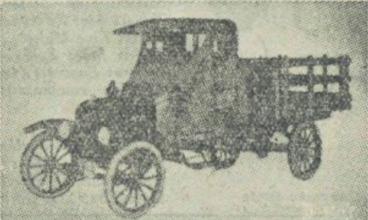
rakaste celice na ta način, da preseka krvne žile in tako onemogočijo dovajanje krvi v obetelo tkivo.

Edina med 913 fanti

Študentka Nancy Easley iz Texasa študira na Kolumbijski Visoki šoli za rudarstvo. V tekočem semestru je edina študentka na tej šoli in ima kar 913 kolegov. Na tej visoki šoli, ki obstaja že 78 let, je do sedaj študiralo le 12 deklet. Nancy Easley je odlična študentka, dobra športnica (v ženskih disciplinah pri tekmovalstvu za prvenstvo šole je vedno prva), igra violino, dela v uredništvu glasila šole in tudi ni čudno, da je bila izvoljena za najlepšo žensko šole, saj ji je konkuriralo le nekaj uradnic z rektorata.

Morda?

Naš reporter je posnel gornjo sliko, ki predstavlja neke vrste avtomobile, ki so ga pripeljali v neko mehanično delavnico. Ker avto, po vseh navidezni znakih sodi, predstavlja ogromno muzejsko vrednost, se je naš reporter zanimal za njegovo zgodovino in za usodo, ki mu bo dodajena v bodočnosti. O preteklosti in izvoru avtomobila je več nasprotujočih si hipotez. Nekateri menijo, da so ga pred nedavnimi izkopali na ljubljanskem barju, kamor ga je morje naplavilo vsaj že v terciaru, če ne nekaj let prej. Drugi menijo, da je avto ruski izum, ki ga je izdelal Stalinov ded osebno; tretji pa: da je to najmodernejši tip avtomobila, ki je sicer kar videz zelo starinski, vendar... Na vprašanje našega reporterja, če je morda ljubljanski muzej naročil ta avto iz inozemstva so delavci odgovorili, da ne. Vse pozvedovanje, komu je avto namenjen, je bilo zaman. dokler... dokler ni bilo objavljeno, da gabo prejel kot nagrado srečni reševalec...

OBVESTILO

Univerzitetni odbor ZSJ v Ljubljani obvešča vsa društva in klube v okviru naše organizacije, ki prirejuje kulturno-umetniške zabave prireditve na katerih se izvajajo dela s področja književnosti in umetnosti, zlasti glasbe, da so po veljavnih predpisih Zakona o zaščiti avtorske pravice, dolžni, da plačujejo avtorski honorar in dostavljajo programe izvedenih del Zavodu za zaščito avtorskih pravic, poslovalnica za LR Slovenijo, Ljubljana, Gradišče 7. Univerzitetni odbor ZSJ.

Kratke vesti Delo plesnega kluba

(Nadaljevanje z 2. strani)

3. Pri strokovnem podajanju je bilo največ pripomb glede prenatrpanega programa.

Za naslednji tečaj bo odbor dobil nekaj novih plošč iz Avstrije, dvorana bo pa ostala ista in čas vrjednito tudi. Tu ni pomoči.

Kljub temu, da smo popolni začetniki, bomo na plesni turnir za republiško prvenstvo, ki bo aprila v Mariboru, poslali vsaj 2 do 3 pare razreda C. Odbor se trudi, da bi ob zaključku »študentskega tedna« priredil mednarodni študentski plesni turnir, kjer bi tekmovali poleg jugoslovanskih študentov Avstrijci, Švicarji in Nemci.

Ne nameravam se spuščati v polemiko o plesni glasbi pa o jazzu, ki sta tesno povezana s plesom. To pa lahko rečem, da je ples pri nas z družabnega, kulturnega in športnega stališča precej zanemarjen. Tega se zaveda seč, ko prideš v tujino ali pa če spremljaš tuja po naših plesiščih. Ljudje so si pod imeni različnih modernih plesov osvojili subjektivne pojme, ki so popolnoma drugačni od dejanskega stanja. Pričačeval bi pa od nekoga, ki se jezi nad »nemoralnimi« modernimi plesni, kot na primer tango, rumba, samba itd., da bi le-ta vsaj nekaj vedel o njih, ne pa, da iz vsega njegovega pisanja izvešča, da nima niti pojma o družabnem plesu, o standardnih in modernih plesih, še manj pa o plesu, ki ga po svetu goje kot šport. Mednarodna plesna zveza profesionalcev in amaterjev si je osvojila temeljno načelo: važneje kot kakšne plesne ali figurne plesne je — kako plesati. Na ta »kakosa« pa ne moreš vplivati z raznimi administrativnimi ukrepi, ampak z učenjem in vzgojo. Vedimo da: »Utrip, dih, korak, pridobitno delo, igra, telovadba, ples so najprimitivnejši izrazi uteljene gibnosti človeka« (Marol' France). Bi lahko rekli: mladi ljudje so in bodo plesali (tudi stari ne skoduje), kako pa bodo plesali — v plesu se odraža del narodnega življenja in hotenja — je pri nas komaj načet in se neresen problem.

Javnost bi morala reči besedo o plesu kot športu.

Odbor je napravil načrt, da bi poleg tega tečaja za ostale interese imeli enkrat tedensko predavanja iz posameznih področij kriminalistike. Teme so zelo zanimive. Predavatelj doktor Munda nam je obljubil pomoč v sekciji, poleg svojih predavanj, ki jih ima še na naši fakulteti. Prav tako sta nam obljubila pomoč tudi dr. Skaberne, ki bo predaval o mladinski kriminologiji in prof. Matko.

Mislil pa, da bi člani sekcije kot tudi ostali študentje naše fakultete bili hvaležni za pomoč Javnemu tožilstvu in Vrhovnemu sodišču LRS, ki bi jim jo nudila predvsem v materialu in predavateljih.

NA KISOVCU

(Nadaljevanje s 5. strani)

Za domom se razprostirajo prijazna smučišča pod robom Male planine. V daljavi se dvigajo zasnežene gore, ki se razprostirajo v vsej svoji beli lepoti, če si vzameš urico, časa, da se povzpeš na Planino.

Tudi za manj romantične občudovalce narave je na Kisovcu prijetno: za to skrbi mami Kleider, ki polni krožnike petkrat na dan z okusnimi proizvodi svoje kuharske umetnosti. Prava pravzaprav smo reveži: treba je jesti, spati, mazati smuči, se smejati, peti in smučati. To zadnje je še najhulše — za tiste pač, ki na dilačah se niso preveč stabilni. Učitelj je neizprosen, treba je stisniti zobe in korajžno ponavljati vaje za njim. Oh, da! Neusmiljeno postavlja palice, ti pa, revež, zavijaj okrog njih, za njimi, pod njimi... Noge se ti impahujejo od krčev, vitrega pljučenja, spodajšeka hrba je čudno razbolelo, od nosu in oblike kaplja...

»Bočno drsenje, pluzni zavoj, zamah k bregul Kolena skupaj, počepni, obrni ramena! Nežni spol iščemo z daljnogledom — tako lepo bel je, da ga sploh ne ločiš od okolice. Marikateri smočnikas polovica ni dosti na boljšem. Glej ga, spet eden na startu: že vozi, nagiba se, krili, hoče zavreti v plugu — zaman! Dilca so muhaste... In že drvi mimo nas, trd v koljenih, loveč ravnotežje... Se brezmočen klic: Odem ja...!!! Na dnu se pokaže oblak pršila in globoka luknja. In tako dan za dnem. Pobeši le napredovanje. Vreme nageja. Megla in sneg čisto prisilita veselo dužbo, da ostane doma. Glavni stan je na peti. Dobro, da vzdrži, kadar se vsi spravimo nenjot.

Tebornik mora zati še kaj drugega kot smučati. Saniteta mizica kaže vzorno zbirko materiala za prvo pomoč. No, za medicinske stvari ni težavna. Huiše je, ko je treba v mrazem vetru pripraviti drva. Lepo bi bilo ostati za tolo pečjo, a delovna disciplina zmaga — in že je tu kup leca, s katerim bomo nasitili požrešno lačenost. Z nami je busola in karta za orientacijo. A šmenta, ko prav takrat leži doma, ko bi jo najbolj potrebovali!

V okolici se kar dobro spoznamo. Sicer je Vanč; zaradi megle preživel noč v »Vili« prepihe in smo Bojana skoraj izgubili, a se je vse srečno končalo. Večkrat gremo na kraje izlete. V novozapadnem snegu utiramo gaz in markiramo pot za prijatelje, ki nas nameravajo obiskati. Med njimi je tudi deset mladih tabornikov iz rodu Hojk. Precej potu je steklo na tisti gazi, sekirice so pele in minji je ostal na vetrovkah... Niso samo enkrat šli fantje tudi v temi čakat do najbolj novar-

nega mesta. A slabo so Hojke plačale tovarništvo! Niti ene ni bilo in tako so revčkom ostale le Črne mravljice...!

Resnici na ljubo povedano, vreme res ni bilo idealno. Pot so zasipali manjši plazovi in tako smo se lahko učili reševati sami sebe iz snega, ki je dva zaslul celo do pasu. Tudi s smučmi smo se naučili transportirati ranjena v dolino — na sredo je bil živ in zdrav. Ves čas tečača ni bilo nobene telesne poškodbe, čeprav so nekateri iz vso vnoemo objemali zelene smrekice... Menda je to zato, ker je bilo preveč dohtarjeve zraven...

Tako smo menjavali koristno s sladkim in čas je prehitro mineval...

Za slovo nam je »mami župan« z Velike planine priredila pravo pustno zabavo. Primahala jo je s svojimi pustnimi šemami in kopicami drugih s planine v naš dom, pa smo se zavrteli in zavrteli, da je bilo kaj! Nekaj »zelencev« je prejelo plamenski krst, harmonika je pela in noč je minila prijetno, kot je moglo biti v planinskem domu.

Vihar nas je hotel odpliniti, ko smo se drugi dan vračali v dolino. S svojim najbolj kislim smehljajem se je poslavljajl K. smeh od nas. A mi se bomo kljub temu še vrnili! -le-

ASK V MARIBORU

Prvega marca je odigral ASK v Mariboru dve prijateljski tekmi z domačima ekipama Zelezničarja in Branika. Prvo srečanje je odločil Zelezničar v svojo korist s tesnim rezultatom 56:55 (27:20). V drugi tekmi so naši kolegi premagali Branik s 57:54 (33:36). V našem moštvu sta se najbolj izkazala Skrljanc in Serbec II.

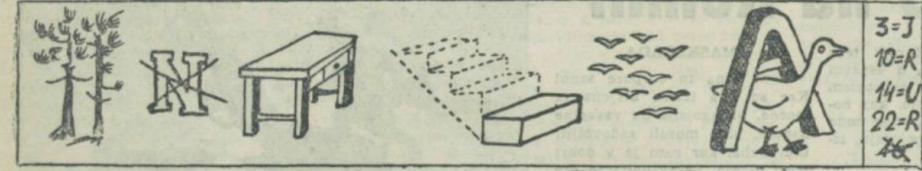
Na pravni fakulteti smo ustanovili »Kriminalistično sekcijo«

Na pravni fakulteti je bila pred kratkim ustanovljena »Kriminalistična sekcija«. Na ustanovnem sestanku je bilo prisotnih okrog 30 študentov. Mnogi od njih so posegli v diskusijo o programu dela sekcije. Izvoljen je bil tudi odbor, ki je naprosil tov. prof. Cotiča, izvedenca za grafologijo, za predavanje.

Tov. prof. Cotič se je z veseljem odzval in predaval 21. januarja 1953 v nabito polni dvorani. Preko 100 študentov in študentek je z zanimanjem poslušalo predavanje. V naslednjem semestru bo tečaj in sicer dvakrat tedensko za one, ki se izrecno zanimajo za to znanost. Člani sekcije smo z veseljem sprejeli ta predlog in se tov. prof. Cotiču iskreno zahvaljujemo.

Odbor je napravil načrt, da bi poleg tega tečaja za ostale interese imeli enkrat tedensko predavanja iz posameznih področij kriminalistike. Teme so zelo zanimive. Predavatelj doktor Munda nam je obljubil pomoč v sekciji, poleg svojih predavanj, ki jih ima še na naši fakulteti. Prav tako sta nam obljubila pomoč tudi dr. Skaberne, ki bo predaval o mladinski kriminologiji in prof. Matko.

Mislil pa, da bi člani sekcije kot tudi ostali študentje naše fakultete bili hvaležni za pomoč Javnemu tožilstvu in Vrhovnemu sodišču LRS, ki bi jim jo nudila predvsem v materialu in predavateljih.

Morfologija slovenskega jezika

(Nadaljevanje s 5. strani)

Posnetek v skriptih o procesu nastanka in o razširivni prekmurske končnice -ov v sg. t. je pomankljivi, nejasen in neprecizen. Vsekakor pa navedeni podobni fonetični procesi, ki naj bi služili v podkrepitve razlagi, razumevanje je še otežilo in bralca zmedelo, ker so skrajno konteksta po svoje izrgani iz nespretno (59). Sprito refenega je res nadvse potrebno opozoriti bralca, kje bo našel Ramoviševa podrobna dela (in jasnai) izvajanja o tem, vendar po mojem sodi tu na prvo mesto napolno in Ramovišev Konzonantizem (str. 120-128), kjer bo našel vse dobro razloženo in v slovenščini, ne pa istega avtorja težko dostopna nemška razprava v Zeitschrift für slawische Philologie I. (izšla istega leta) in samo ta (str. 60.). — Da v slovanščini povsod prevladuje v N. pl. f. -e iz mekih osnov (60), je menda tiskarska napaka.

Definicija za I. sg. f. i-jevske fleksije na -ijo (v knjižnem jeziku) je nepopolna (63) — primer: s strosjot! —, enako za I. pl. (64), primer: s posebnostmi! Izraz, da je ta etimološko vzpostavljena po drugih sklonih, ni dober: etimološko se lahko vzpostavi sam nekaj, kar je nekaj že ta m bilo. Zakaj bi samo sg. i-jevskih ženskih imen s korenensko akcentuacijo in z enim soglasnikom na koncu osnovne bil popolna dedičina praslovenske paradigme (63), ne vem (primer: s strosjot, s kostjot). — Stavek v 20. in 21. v. na str. 64 bi bolj spadal za 24. vrstico ali pa bi moral tvoriti nov odstavek.

Povrni ekskurz o refleksih za polglasnik na str. 64 je popolnoma odveč; boljše bi bilo opozorilo na prikaz v Ramoviševi Kratki zgodovini slovenskega jezika. — Mairsak Stajerec bo debelo gledal, da ima Stajerščina v D. in L. pl. f. i-jevske fleksije pretežno o oblike na -am, -ah po osnovah na -a (65); sicer pa Ramovišev v Slavistični reviji 1949 ne pravi takol)

Zakaj je najstarejše stanje v razvoju besede turi v selščini (67), si boš zastojni tri glavno: najvažnejše je izpuščeno, kar si moraš poiskati v Dialektih (112-3) in dalje v Radu 243 (str. 10-12).

Da bi bili besedi o in povoden (za Trubarja bi navajali vsaj obliko po a-jevski sklanjavi, ki danes ni več običajna) menjali genus (67), ni razvidno niti iz nadaljnega teksta; pač pa fleksijsko kategorijo.

Stavek: »Ze dejstvo, da sta N. in A. (besede kri) po obliki in akcentu identična, je sprožilo razvoj po vzorcu i-jevske fleksije« (70) je bil slabo zapisan, saj bi to bil začarani krog, kajti vpliv vzorca kost, ki je bil različen od našega imena samo v N. in G., je zahteval, da se izenačita N. in A. s (Ramovišev, Slovenski jezik IV. str. 26; prim. še Morfološka str. 8). — Da imajo nekateri slovenski govori tudi še staro nezpremenjeno osnovno krov — (ne je N. sg. krov, 69), ne boš iz knjige izkodel (gl. Slovenski jezik IV. str. 26-28) — Čemu je podoben tisti prekmurski kamen (72, v. 8), je tudi skoraj uganke. — Pri debelih na -r- bi bilo treba omeniti, da I. sg. nima končnice iz a-jevske fleksije (75).

Morda ne bi bilo odveč, če bi se »predložna forma«, ki vpliva na razvoj samostalnika ubo (78), že kar skrajja nekoliko določneje pojasnila. Da je akcentna sprememba povzročila morfološko, je že res, toda ne v tem smislu, kakor se stavek (78) v knjigi nadaljuje. Celotna obravnava razvojne poti sklanjave besede ubo je pomneta zelo površno in deloma napačno; primoran boš, da si jo poiščeš v Slovenskem jeziku IV. (Ramovišev). Popolnoma napačno bi iz knjige utegnili sklepati, da je koroško msta ostanek starega duala, v čemer bi te podkrepila še trditve, da je dual vsi »skmalu izginil, vendar ne brez sledu« (78; prav gl. SJ IV.). Ne bilo bi odveč, če bi se bolj poudarilo, da se je vsi začelo sklanjati v pl. po m ošk i-o-jevski sklanjavi in zakaj (prim. Slov. jezik IV. str. 30.). Zapovrstne razvojne stopnje (78), kakor jih navaja Ramovišev tudi v Slovenskem jeziku IV. (31), pa bi se morebiti primerneje obrnile tadeol: 1. sg. ubo, msta — pl. uši, uši; 2. sg. ubo; A. pl., občuten kot A. sg. (prim. Slov. jezik IV. 31, Koroški zbornik 1946, 280) ubi, G. sg. msta — pl. uši; 3. sg. ubo — msta — pl. msta; — kakor bi se dalo razumeti tudi iz Ramoviševih

izjavljan v Koroškem zborniku 1946. (str. 280).

V pregledu slovenske nominalne fleksije (79) bi bilo morda boljše reči, da se je obdržala le pri samostalnikih. Vsaj v isti knjigi bi se bilo treba zediniti, ali ima slovenščina tri (34) ali štiri (79, 117) nominalne fleksije. — Da je dual ohranjen le v knjižnem jeziku (79), je nekoliko prepovršna stilizacija; torej je ves naš »jezikovni ponos umeten« — V 16. v. od sp. na str. 90 je formuacija netočna. — Iz knjige ne boš zanesljivo izvedel, ali je vodč po nje (56) ali obratno (91). Stavek v 11. v. od sp. na str. 107. je pomankljivo formuliran in boš težko razbral, da je vikiš tvorjenca analogno po veksi (prim. Konzonantizem str. 249.). — Prehodnost in neprehodnost pri glagolu (str. 119) je najbrž bolj pomenskega značaja (prim. str. 7, 121). Med nedovršene glagole II. vrste (125) spada še veniti. Na str. 136 je izpuščeno v 16. v. sg. (do 1. os. pl. prez.). Končnica — o 3. os. sg. prez. (berč) je živa še danes, le da je bila v XVI. st. bolj zastopana (137); ta in naslednje opazke so na podlagi zapisov Ramoviševih predavanj o glagolu. V III./2 in IV. vrsti ni prvotna

Mariborska študentska slovnica

»Da jo ti vidiš, kaka klisterka! Noge ko dva šosa, tak je hodil, ko da bi bil celi svet njen. Sedi je mela bedekan z blajhanima jasmii, lape pa s tak kričecim štiftom farbane, da me je nekam primlo, ko sem jo gledal«

»Ne lomj ga, to je ona, ko je Joco z njo hodo! Da ti slišiš njeni historiat. Jegas, kak se ta baba nacejal! Ni tekasa v Mariboru, da ne bila ona poleg! Da ti vidiš, ljubi moj, kak ona fintira na izpitih. Ki profoksu, ki je mlad, ti obleče stali dekolote, da se dedi na stolih gunclejo. Če je pa profok star, te ti hudič babji križ vun obesi. Kaj mi sliši ti, da ona kaj zna? Ne bodi nor! Vsnki profok so v lufti zabrise. No, pa jo zato tu, da bi kakega deda doblal! Njen foter pa gor po Mariboru lape vrti: »Ja, vejte, naši deklini samo še jena brifungna manjkije, te pa bou douhtarca!« To ti je tijej njen stari! Vse verjame deklini, arduš je to neki anti!«

»Jaz ti rečem, oni Joco, ko je ona z njim hodila! Jocas, to ti je zaufert! Kak se on naceja, kak grejo njemu lape! Nimaš pojma! Enkrat se ga je v Mariboru tak nažr, da so mu alkohol t

špitali vun pumpali. Tam na ezleki ti furt naprej stoji, pa zabavija. Te ga pa s kiapo tak boksajo, furt naprej eksajo, flaše, glaze, ma vse razbivjejo! Tote hudiče že vsi mariborski milicajci ahčejo. Ko so ti klisterji v Mariboru, vsi klinerji ficut laufajo. Kaj misliš ti, da kdo kakki štraf plača? Ne bodi nor, sedej grejo trolji. Jaz ne grem sedet, starega zafintiram, da moram kake skripite kupitje! »Aizo servos slika, jaz grem oni klisterki. Da ti vidiš, kak ima cimer fkurjen, pa dober šnops!«

»Ti, v Mariboru bodo odprli neki kurz za rajnslovensko špraho! Te bi midva tam kšeft dobla, ko sva slavista!« B.čf

Opomba: Uredništvo se je odločilo za objavo tega članka, ker ni redko, da prejme v enaki slovenščini napisane članke v objavo. Bilo bi prav, ako bi vsaj na Univerzi bolj spoštovali svoj jezik. Drugod po svetu morajo študenti polagati diplomo najprej iz svojeje jezika, potem šele lahko dobijo diplomsko nalogo iz svoje stroke. In to delajo narodi, ki so mnogo večji, kakor smo mi. Dajmo, zamisljmo se malo tudi nad tem.

Dve razstavi

(Nadaljevanje s 4. strani)

segajo v najrazličnejša življenjska vprašanja od pretesljivih uličnih prizorov, socialnih krivic, do domačnosti japonske čajnice in utrujenje umerjenosti težakov ob ognju. Razstava njegovih del je resnično kvaliteten prikaz japonske likovne umetnosti.

je izvirna in intenzivno podana edino le zmedenost, a še ta brez vsakega okusa. Da si Pregljeva sama ni docela na jasnem v svojih predstavah o slikarstvu, dokazuje tudi uporaba poljubnih stilov, ki se menjavajo na skoraj vseh razstavljenih slikah. Se najpogosteje uporablja smegleli stila, če naj tako imenujem upodabljanje predmetov s hoté zabrisanimi konturami. Tak način slikanja je varen in zanesljiv, ker je gledalcu nemogoče ugotoviti risarske nepravilnosti, a če ni porojen iz potrebe po izrazu določenega razpoloženja, vpliva neugodno in neestetsko. Še najboljša slika na razstavi je portret vrtnarja, katerega simbolizira ozadje travnato zelena barve. V splošnem je razstava tudi slabo urejena in nikakor ne more pustiti ugodnega vtisa, tako zaradi izbire motivov, kot zaradi načina dela. Skratka — diletantizem.

CONTINENTAL EXPORT

PODJETJE ZA UVOZ-IZVOZ-REEXPORT

LJUBLJANA, Tomšičeva 7

Telefon št. 21-826, 23-549

IZVAŽA: konzervirano meso, mesne konzerve, konzervirano sadje, živalske odpadke, usnjene izdelke, krzno, živino in konje.

UVAŽA: kolonialno, tekstilno in galanterijsko blago, stroje, elektrotehnično blago, steklo in steklene izdelke, jedilne pribore, avtomobile vseh vrst, kolesa, kemične izdelke za živilsko industrijo, foto in kino aparate, medicinske aparate itd.